

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

- I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 527/96 του Συμβουλίου, της 25ης Μαρτίου 1996, για την προσωρινή αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου και για τη σταδιακή εφαρμογή των δασμών του κοινού δασμολογίου κατά την εισαγωγή ορισμένων διομηχανικών προϊόντων στις Καναρίους Νήσους 1
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 528/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση 8
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 529/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για καθορισμό του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για την 34η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1813/95 10
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 530/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης 11
 - * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 531/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 για την πόληση σε μειωμένη τιμή δουτύρου και τη χορήγηση ενίσχυσης στο δούτυρο και το συμπυκνωμένο δούτυρο που προσδιορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής 13
 - * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 532/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2123/89 περί καταρτίσεως του καταλόγου των αντιπροσωπευτικών αγορών για τον τομέα του χοιρείου κρέατος στην Κοινότητα 14
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 533/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού 15
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 534/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών 18

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 535/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τον καθορισμό των μέγιστων επιστροφών κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου για τον ένατο μερικό διαγωνισμό που έγινε στα πλαίσια του διαρκούς διαγωνισμού που προκηρύχθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2544/95	21
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 536/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου	23
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 537/96 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών	25
* Οδηγία 96/16/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τις στατιστικές έρευνες που πρέπει να διενεργούνται στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων	27
* Οδηγία 96/17/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 1996, για τροποποίηση του παραρτήματος της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ για τη χρησιμοποίηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των ζωικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Α της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ και στην οδηγία 90/675/ΕΟΚ	30

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

96/236/ΕΚΑΧ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 1995, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ελεύθερη και Χανσεατική πόλη του Αμβούργου, περιφερειακή αρχή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, στη χαλυδουργική επιχείρηση EKAX Hamburger Stahlwerke GmbH του Αμβούργου (!)

96/237/ΕΚ:

Απόφαση της Επιτροπής, της 19ης Μαρτίου 1996, περί εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για τα προϊόντα του τομέα του βοείου κρέατος καταγωγής Μποτσουάνας, Κένυας, Μαδαγασκάρης, Σουαζιλάνδης και Ζιμπάμπουε

96/238/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 25ης Μαρτίου 1996, που τροποποιεί για δεύτερη φορά την απόφαση 95/296/ΕΚ για ορισμένα προστατευτικά μέτρα που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη Γερμανία (!)

96/239/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, σχετικά με ορισμένα επείγοντα μέτρα προστασίας από τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών (!)

(!) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 527/96 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Μαρτίου 1996

για την προσωρινή αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου και για τη σταδιακή εφαρμογή των κοινού δασμολογίου κατά την εισαγωγή ορισμένων βιομηχανικών προϊόντων στις Καναρίους Νήσους

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 28,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1911/91 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1991, για την εφαρμογή των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου στις Καναρίους Νήσους⁽¹⁾, προβλέπει στο άρθρο 6 παράγραφος 1 ότι το κοινό δασμολόγιο (ΚΔ) καθιερώνεται στις νήσους αυτές σταδιακά κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου η οποία δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει την 31η Δεκεμβρίου 2000· ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του εν λόγω κανονισμού, η κοινή εμπορική πολιτική εφαρμόζεται στις Καναρίους Νήσους, χωρίς να θίγονται τα ειδικά μέτρα που αναφέρονται κυρίως στο άρθρο 6 παράγραφος 3 του κανονισμού·

ότι, σύμφωνα με το σημείο 72 του παραρτήματος της απόφασης 91/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1991, για τη θέσπιση προγράμματος ειδικών μέτρων λόγω του απομακρυσμένου και νησιωτικού χαρακτήρα των Καναρίων Νήσων (Poseican)⁽²⁾, πρέπει να συνεχίσουν να προβλέπονται ειδικά δασμολογικά μέτρα και ότι, καταρχήν, πρέπει να περιορίζονται στη μεταβατική περίοδο που προβλέπεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1911/91 για την προοδευτική εισαγωγή του κοινού δασμολογίου στις Καναρίους Νήσους·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1605/92 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 1992, για την προσωρινή αναστολή των αυτόνομων δασμών του κοινού δασμολογίου κατά την εισαγωγή ορισμένου αριθμού βιομηχανικών προϊόντων στις Καναρίους Νήσους⁽³⁾, ανέστειλε πλήρως έως τις 31 Δεκεμβρίου 1995 τους δασμούς του ΚΔ που εφαρμόζονται στα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημά του και προορίζονται για την εσωτερική αγορά των Καναρίων Νήσων·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1605/92, η Επιτροπή εξέτασε κατά το έτος 1995 τα αποτελέσματα των μέτρων που θεσπίστηκαν προς όφελος της οικονομίας των Καναρίων Νήσων· ότι, από την εξέταση αυτή, προέκυψε ότι η αναστολή των δασμών που ισχύει για ορισμένα βιομηχανικά προϊόντα δεν είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση των εισαγωγών που προέρχονται από τρίτες χώρες·

ότι η σταδιακή εφαρμογή των ανασταλέντων δασμών του ΚΔ δεν θα έχει καταρχήν αρνητική επίπτωση στους τομείς που αφορούν οι αναστολές ούτε, εν γένει, για την οικονομία των Καναρίων Νήσων στο σύνολό της· ότι θα πρέπει να καθοριστεί κατάλληλο χρονοδιάγραμμα διαδοχικών αυξήσεων των εφαρμοζόμενων δασμών συντελεστών·

ότι, για να αξιοποιηθεί η ύστατη προθεσμία της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1911/91 και για να ληφθεί υπόψη το αίτημα των ισπανικών αρχών, οι αναστολές που χορηγήθηκαν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1605/92 μπορούν να διατηρηθούν το 1996·

ότι, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η σταδιακή εφαρμογή των δασμών ΚΔ πρέπει να αρχίσει από την 1η Ιανουαρίου 1997 έως την πλήρη εφαρμογή της στις 31 Δεκεμβρίου 2000· ότι, για ορισμένους ευαίσθητους τομείς της οικονομίας των Καναρίων Νήσων, ιδιαίτερα για τις βιομηχανίες μεταποίησης των εισαγόμενων πρώτων υλών σε τελικά προϊόντα και για τους τομείς του εμπορίου, θα πρέπει να προβλεφθεί ελαστικότερη εφαρμογή των δασμών, ούτως ώστε να μην υπάρξουν αρνητικά αποτελέσματα κατά τα πρώτα έτη στην παραγωγή και την απασχόληση αυτών των τομέων·

ότι, το πρωτόκολλο του Μαρακές που είναι προσαρτημένο στη Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου του 1994, που εγκρίθηκε από την Κοινότητα με την απόφαση 94/800/ΕΚ⁽⁴⁾, προέβλεψε την εφαρμογή ενιαίων δασμολογικών μειώσεων σε πέντε ίσα τμήματα (ή δέκα τμήματα για ορισμένες κλάσεις)· ότι η σταδιακή αυτή μείωση, η οποία άρχισε να ισχύει το 1995, θα φθάσει ένα ελάχιστο ποσοστό, έως και μηδενικό δασμό, στο τέλος της εν λόγω περιόδου· ότι, κατά συνέπεια, θα πρέπει να διατηρηθούν οι αναστολές

(¹) ΕΕ αριθ. L 171 της 29. 6. 1991, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 284/92 (ΕΕ αριθ. L 31 της 7. 2. 1992 σ. 6).

(²) ΕΕ αριθ. L 171 της 29. 6. 1991, σ. 5.

(³) ΕΕ αριθ. L 173 της 15. 6. 1992, σ. 31. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3012/95 (ΕΕ αριθ. L 314 της 28. 12. 1995 σ. 15).

(⁴) ΕΕ αριθ. L 336 της 23. 12. 1994, σ. 1.

των δασμών που εγκρίθηκαν για ορισμένα βιομηχανικά προϊόντα των οποίων οι δασμοί του ΚΔ που απορρέουν από τις συμφωνίες GATT θα φθάσουν σε μηδενικό συντελεστή ή σε ελάχιστο συντελεστή στις 31 Δεκεμβρίου 2000, ημερομηνία κατά την οποία λήγει η μεταβατική περίοδος που καθορίστηκε για τις Καναρίους Νήσους·

ότι, για ορισμένα εμπορεύματα, οι εισαγωγές στις Καναρίους Νήσους που προέρχονται από τρίτες χώρες ήταν ελάχιστες έως ανύπαρκες κατά την περίοδο κατά την οποία ίσχυαν οι χορηγηθείσες αναστολές των δασμών του ΚΔ· ότι, κατά συνέπεια δεν υπάρχει λόγος να διατηρηθούν αυτές οι αναστολές·

ότι θα πρέπει να διατηρηθούν τα μέτρα που ελήφθησαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1605/92, αφενός, για να εξασφαλιστεί ότι τα προϊόντα για τα οποία η αναστολή παρατείνεται και εν συνεχεία σταδιακά καταργείται προορίζονται αποκλειστικά για την εσωτερική αγορά των Καναρίων Νήσων και, αφετέρου, για να μπορεί η Επιτροπή να ενημερώνεται τακτικά σχετικά με τον όγκο των εν λόγω εισαγωγών και, ενδεχομένως, να θεσπίζει διατάξεις που θα εμποδίζουν οποιαδήποτε κερδοσκοπική κίνηση ή εκτροπή του εμπορίου,

ΕΞΕΛΑΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι δασμοί του κοινού δασμολογίου που επιβάλλονται στα προϊόντα που αναφέρονται στα παραρτήματα I και II, κατά την εισαγωγή στις Καναρίους Νήσους, αναστέλλονται πλήρως, σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα που καθορίζονται στα εν λόγω παραρτήματα.

2. Από την 1η Ιανουαρίου 1997 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, οι δασμοί του κοινού δασμολογίου που επιβάλλονται στα προϊόντα που αναφέρονται στα παραρτήματά III και IV,

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Μαρτίου 1996.

κατά την εισαγωγή στις Καναρίους Νήσους, εφαρμόζονται σταδιακά σύμφωνα με τις διατάξεις που περιέχουν τα εν λόγω παραρτήματα.

Άρθρο 2

1. Τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 1 αφορούν αποκλειστικά τα προϊόντα που προορίζονται για την εσωτερική αγορά των Καναρίων Νήσων.

2. Οι αρμόδιες ισπανικές αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την τήρηση των διατάξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, σύμφωνα με την οικεία κοινοτική νομοθεσία για τους ειδικούς προορισμούς και ιδίως την είσπραξη των δασμών του κοινού δασμολογίου, όταν τα εν λόγω προϊόντα αποστέλλονται προς άλλα τμήματα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

Άρθρο 3

Για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, οι αρμόδιες ισπανικές αρχές γνωστοποιούν στην Επιτροπή, το αργότερο έως τις 15 κάθε μήνα, τον όγκο των εισαγωγών στις οποίες εφαρμόστηκαν κατά τον προηγούμενο μήνα τα προβλεπόμενα δασμολογικά μέτρα.

Σε περίπτωση απειλούμενης ζημίας που διαπιστώνεται ιδίως από τις πληροφορίες που ανακοινώνονται στην Επιτροπή για ορισμένα ευαίσθητα ή υπερευαίσθητα προϊόντα, η Επιτροπή θα προτείνει στο Συμβούλιο, κατόπιν αιτήσεως των ισπανικών αρχών, κάθε κατάλληλο μέτρο, ενόψει ιδίως, των στόχων της απόφασης 91/314/ΕΟΚ.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 1996.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

S. AGNELLI

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κατάλογος των βιομηχανικών προϊόντων με πλήρη αναστολή δασμών για την περίοδο από την 1η Απριλίου 1996 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996

Κωδικός ΣΟ (*)			
3901	Κεφάλαιο 63	8519	8712 00
3904 10 00	Κεφάλαιο 64	8520	8713
4011	7219	8521	8714
4202	7304	8522	9001
4203	7312	8523	9002
4407	7601	8524	9003
4410	8415	8525	9004
4412	8418	8526	9005
4803 00	8422	8527	9006
4805	8427	8528	9007
4808	8431	8529	9008
4810	8450	8701	9009
Κεφάλαιο 51	8469	8702	9010
Κεφάλαιο 52	8470	8703	9011
Κεφάλαιο 54	8471	8704	9012
Κεφάλαιο 55	8472	8705	9030
5608	8473	8706	Κεφάλαιο 91
Κεφάλαιο 60	8501	8707	9207
Κεφάλαιο 61	8517	8708	Κεφάλαιο 95
Κεφάλαιο 62	8518	8711	

(*) Κωδικοί της συνδιασμένης ονοματολογίας που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1996, οι οποίοι εγκρίθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3009/95 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, που τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ αριθ. L 319 της 30. 12. 1995).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Κατάλογος των βιομηχανικών προϊόντων με πλήρη αναστολή δασμών για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1997 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000

Κωδικοί ΣΟ (*)			
4407	8431 31	8473 50 90	8701 90 15
7213	8431 39	8517 11 00	8701 90 21
8418 10 91	8431 41	8517 19 90	8701 90 25
8418 10 99	8431 42	8519 92 00	8701 90 31
8418 21 10	8431 43	8522 90 30	8701 90 35
8418 21 59	8431 49	8522 90 93	8701 90 39
8418 21 99	8471 60 90	8523 20 11	8701 90 50
8422 19	8471 70	8526 91 11	8704 10 11
8422 20	8473 10 90	8526 91 19	8704 10 19
8422 30	8473 21 90	8529 90 10	8704 10 90
8422 40	8473 29 90	8701 30 00	8713
8422 90	8473 30 90	8701 90 11	8714 20 00
8431 10	8473 40 90		

(*) Κωδικοί της συνδυασμένης ονοματολογίας που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1996, οι οποίοι εγκρίθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3009/95 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, που τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ αριθ. L 319 της 30. 12. 1995).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Κατάλογος των βιομηχανικών προϊόντων στα οποία θα επιβληθούν οι δασμοί κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1997 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα

Ευαίσθητα προϊόντα

- την 1η Ιανουαρίου 1997, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 5% του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 1998, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 15% του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 1999, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 30% του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 2000, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 60% του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 2001, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 100% του ΚΔ,

Κωδικοί ΣΟ⁽¹⁾

3901	8427	8519 31	8524 91 90
3904 10	8431 20	8519 39	8524 99 00
4011	8450	8519 40	8529 10
4202	8469	8519 93	8529 90 51
4203	8470	8519 99	8529 90 59
4410	8471 10	8520 10	8529 90 70
4412	8471 30	8520 20	8529 90 81
4803 00	8471 41	8520 32 19	8529 90 89
4805	8471 49	8520 32 50	8701 10
4808	8471 50	8520 32 91	8701 20
4810	8471 60 10	8520 32 99	8701 90 90
5203	8471 60 40	8520 33	8702
5205	8471 60 50	8520 39	8706
5208	8471 80	8520 90	8711
5209	8471 90	8521	8712 00
5210	8472	8522 90 91	8714 11
5212	8473 10 10	8522 90 98	8714 19
Κεφάλαιο 55	8473 21 10	8523 11	8714 91
5608	8473 29 10	8523 12	8714 92
7312	8473 30 10	8523 13	8714 93
7601	8473 40 10	8523 20 19	8714 94
8415	8473 50 10	8523 20 90	8714 95
8418 21 51	8501	8523 30	8714 96
8418 21 91	8517 19 10	8523 90	8714 99
8418 22	8517 21	8524 10	9002
8418 29	8517 22	8524 31	9004
8418 30	8517 30	8524 32	9005
8418 40	8517 50	8524 39	9007
8418 50	8517 80	8524 40 91	9009
8418 61	8517 90	8524 40 99	9010
8418 69	8518	8524 51	9207
8418 91	8519 10	8524 52	
8418 99	8519 21	8524 53	
8422 11	8519 29	8524 60	

(¹) Κωδικοί της συνδυασμένης ονοματολογίας που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1996, οι οποίοι εγκρίθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3009/95 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, που τροποποιεί το παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ αριθ. L 319 της 30. 12. 1995).

Υπερευαίσθητα προϊόντα

- την 1η Ιανουαρίου 1997, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 0 % του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 1998, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 5 % του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 1999, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 15 % του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 2000, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 35 % του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 2001, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 100 % του ΚΔ,

Κωδικοί ΣΟ ⁽¹⁾

4804	8704 22
Κεφάλαιο 61	8704 23
Κεφάλαιο 62	8704 31
Κεφάλαιο 63	8704 32
Κεφάλαιο 64	8704 90
8525	8708
8527	9006
8528	Κεφάλαιο 91
8703	Κεφάλαιο 95
8704 21	

⁽¹⁾ Κωδικοί της συνδυασμένης ονοματολογίας που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1996, οι οποίοι εγκρίθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3009/95 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ αριθ. L 319 της 30. 12. 1995).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Κατάλογος των βιομηχανικών προϊόντων στα οποία θα επιβληθούν οι δασμοί κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1997 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα:

- την 1η Ιανουαρίου 1997, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 20 % του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 1998, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 40 % του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 1999, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 60 % του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 2000, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 80 % του ΚΔ,
- την 1η Ιανουαρίου 2001, οι συντελεστές των επιβαλλόμενων δασμών θα είναι ίσοι με το 100 % του ΚΔ,

Κωδικοί ΣΟ (1)	
5103	8522 10
5104	8522 90 10
5108	8526 10
5110	8526 91 90
5111	8526 92
5112	8705
5401	8707
5402	9001
5403	9003
5404	9008
5407	9011
5408	9012
Κεφάλαιο 60	9030

(1) Κωδικοί της συνδυασμένης ονοματολογίας που ίσχυαν την 1η Ιανουαρίου 1996, οι οποίοι εγκρίθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3009/95 της Επιτροπής, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ αριθ. L 319 της 30. 12. 1995).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 528/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1101/95⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 19 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο στοιχείο α),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, η διαφορά μεταξύ των τιμών της διεθνούς αγοράς των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) του εν λόγω κανονισμού και των τιμών των προϊόντων αυτών εντός της Κοινότητας δύναται να καλυφθεί με μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, οι επιστροφές για τη λευκή ζάχαρη και την ακατέργαστη ζάχαρη, μη μετουσιωμένες, που εξάγονται σε φυσική κατάσταση, καθορίζονται αφού ληφθεί υπόψη η κατάσταση της κοινοτικής και της διεθνούς αγοράς ζάχαρης, και ιδίως τα κοστολογικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 17α του εν λόγω κανονισμού· ότι κατά το άρθρο αυτό πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική πλευρά των σχεδιαζομένων εξαγωγών·

ότι, για την ακατέργαστη ζάχαρη, η επιστροφή καθορίζεται για τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο· ότι αυτή ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 431/68 του Συμβουλίου, της 9ης Απριλίου 1968, που καθορίζει τον αντιπροσωπευτικό ποιοτικό τύπο για την ακατέργαστη ζάχαρη και τον τόπο διελεύσεως στα σύνορα της Κοινότητας για τον υπολογισμό των τιμών στον τομέα της ζάχαρης⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94⁽⁴⁾· ότι επιστροφή αυτή καθορίζεται, εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 17α παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81· ότι η ζάχαρη candy ορίσθηκε στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2135/95 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 1995, περί των λεπτομερειών εφαρμογής της χορηγήσεως των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα της ζάχαρης⁽⁵⁾· ότι το ποσό της επιστροφής που υπολογίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, όσον αφορά την αρωματισμένη ή μετά προσθήκης χρωστικών ουσιών ζάχαρη, πρέπει να εφαρμοσθεί στην περιεκτικότητά τους σε σακχαρόζη και να καθορισθεί ως εκ τούτου ανά 1% της περιεκτικότητας αυτής·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών είναι δυνατόν να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για τη ζάχαρη ανάλογα με τον προορισμό·

ότι, σε ειδικές περιπτώσεις, το ποσό της επιστροφής δύναται να καθορίζεται από πράξεις διαφορετικής φύσεως·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1380/95⁽⁷⁾, έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96 του Συμβουλίου⁽⁸⁾· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι οι αντιπροσωπευτικές ισοτιμίες της αγοράς που καθορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽¹⁰⁾, χρησιμοποιούνται για να μετατραπεί το ποσό που εκφράζεται σε νόμισμα των τρίτων χωρών και αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των γεωργικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών· ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής και ο καθορισμός των μετατροπών αυτών έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1068/93 της Επιτροπής⁽¹¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2853/95⁽¹²⁾·

ότι η επιστροφή πρέπει να καθορίζεται ανά δύο εβδομάδες· ότι είναι δυνατόν να τροποποιηθεί στην ενδιάμεση χρονική περίοδο·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, και ιδίως στις ποσοστώσεις ή στις τιμές ζάχαρης στην κοινοτική και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής όπως αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 σε φυσική κατάσταση και μη μετουσιωμένων καθορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Μαρτίου 1996.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 138 της 21. 6. 1995, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 65 της 15. 3. 1996, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 108 της 1. 5. 1993, σ. 106.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 299 της 12. 12. 1995, σ. 1.⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 110 της 17. 5. 1995, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 89 της 10. 4. 1968, σ. 3.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 214 της 8. 9. 1995, σ. 16.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης και της ακατέργαστης ζάχαρης σε φυσική κατάσταση

Κωδικός προϊόντος	Επιστροφή ⁽¹⁾
	— Ecu/100 kg —
1701 11 90 100	36,20 ⁽¹⁾
1701 11 90 910	36,78 ⁽¹⁾
1701 11 90 950	⁽²⁾
1701 12 90 100	36,20 ⁽¹⁾
1701 12 90 910	36,78 ⁽¹⁾
1701 12 90 950	⁽²⁾
	— Ecu/1 % ζαχαρόζης × 100 kg —
1701 91 00 000	0,3935
	— Ecu/100 kg —
1701 99 10 100	39,35
1701 99 10 910	39,98
1701 99 10 950	39,98
	— Ecu/1 % ζαχαρόζης × 100 kg —
1701 99 90 100	0,3935

⁽¹⁾ Το παρόν ποσό εφαρμόζεται στην ακατέργαστη ζάχαρη αποδόσεως 92%. Αν η απόδοση της εξαγόμενης ακατέργαστης ζάχαρης απέχει κατά 92%, το ποσό της εισφοράς που εφαρμόζεται υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17α παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81.

⁽²⁾ Καθορισμός που αναστέλλεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2689/85 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 255 της 26. 9. 1985, σ. 12), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3251/85 (ΕΕ αριθ. L 309 της 21. 11. 1985, σ. 14).

⁽³⁾ Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 529/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

για καθορισμό του μέγιστου ποσού της επιστροφής κατά την εξαγωγή της λευκής ζάχαρης για την 34η τμηματική δημοπρασία που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαρκούς δημοπρασίας του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1813/95

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1101/95⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο στοιχείο β),

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1813/95 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1995, περί διαρκούς δημοπρασίας για τον καθορισμό των εισφορών ή/και των επιστροφών κατά την εξαγωγή λευκής ζάχαρης⁽³⁾, διοργανώνονται τμηματικές δημοπρασίες για την εξαγωγή της ζάχαρης αυτής·

ότι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1813/95, καθορίζεται ένα μέγιστο ποσό επιστροφής κατά την εξαγωγή, κατά περίπτωση, για την εν λόγω τμηματική δημοπρασία, αφού ληφθούν υπόψη, ιδίως, η κατάσταση και η προβλεπόμενη εξέλιξη της αγοράς της ζάχαρης στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά·

ότι, μετά από εξέταση των προσφορών, πρέπει να θεσπισθούν για την 34η τμηματική δημοπρασία οι διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ.

1380/95⁽⁵⁾, έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96 του Συμβουλίου⁽⁶⁾· ότι, πρέπει, συνεπώς να να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχειρίσεως ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για την 34η τμηματική δημοπρασία λευκής ζάχαρης, που πραγματοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1813/95, το ανώτατο ποσό της επιστροφής κατά την εξαγωγή καθορίζεται σε 43,018 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα.

2. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Μαρτίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

(¹) ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

(²) ΕΕ αριθ. L 110 της 17. 5. 1995, σ. 1.

(³) ΕΕ αριθ. L 175 της 27. 7. 1995, σ. 12.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 138 της 21. 6. 1995, σ. 1.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 65 της 15. 3. 1996, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 530/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, για κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1101/95⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1422/95 της Επιτροπής, της 23ης Ιουνίου 1995, για καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης και για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 1 παράγραφος 2 και το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1422/95 προβλέπει ότι η τιμή *cif* κατά την εισαγωγή μελάσσας, αποκαλούμενη στο εξής «αντιπροσωπευτική τιμή», καθορίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 785/68 της Επιτροπής⁽⁴⁾· ότι η τιμή αυτή εννοείται ότι καθορίζεται για τον ποιοτικό τύπο που ορίζεται στο άρθρο 1 του προαναφερόμενου κανονισμού·

ότι η αντιπροσωπευτική τιμή της μελάσσας υπολογίζεται για ένα τόπο διέλευσης των κοινοτικών συνόρων, ο οποίος είναι το Άμστερνταμ· ότι η τιμή αυτή πρέπει να υπολογίζεται με βάση τις πλέον ευνοϊκές δυνατότητες αγοράς στη διεθνή αγορά, οι οποίες διατυπώνονται βάσει των τιμών αυτής της αγοράς προσαρμοζόμενων σε συνάρτηση με τις ενδεχόμενες διαφορές ποιότητας σε σχέση με τον ποιοτικό τύπο· ότι ο ποιοτικός τύπος της μελάσσας καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 785/68·

ότι, για τη διαπίστωση των πλέον ευνοϊκών δυνατοτήτων αγοράς στη διεθνή αγορά, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλες οι πληροφορίες σχετικά με τις προσφορές που έγιναν στη διεθνή αγορά, οι τιμές που διαπιστώθηκαν σε σημαντικές αγορές στις τρίτες χώρες και οι πράξεις πώλησης που συνήφθησαν στο πλαίσιο των διεθνών συναλλαγών, στοιχεία τα οποία η Επιτροπή πληροφορείται είτε μέσω των κρατών μελών είτε με τα δικά της μέσα· ότι, για τη διαπίστωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68, μπορεί να βασιστεί κανείς σε ένα μέσο όρο πολλών τιμών, με την προϋπόθεση ότι αυτός ο μέσος όρος μπορεί να θεωρηθεί αντιπροσωπευτικός της πραγματικής τάσης της αγοράς·

ότι δεν λαμβάνονται υπόψη πληροφορίες όταν το εμπόρευμα δεν είναι υγιές, ανόθευτο και σύμφωνο με τα συναλλακτικά ήθη ή όταν η τιμή που αναφέρεται στην προσφορά δεν αφορά παρά μόνο μία μικρή και μη αντιπροσωπευτική ποσότητα της αγοράς· ότι, επίσης, πρέπει να αποκλεισθούν οι τιμές προσφοράς που μπορούν να θεωρηθούν μη αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσης της αγοράς·

ότι, για να ληφθούν συγκρίσιμα στοιχεία με τη μελάσσα του ποιοτικού τύπου, πρέπει οι τιμές, ανάλογα με την ποιότητα της προσφερόμενης μελάσσας, να αυξάνονται ή να μειώνονται σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα της εφαρμογής του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68·

ότι μία αντιπροσωπευτική τιμή μπορεί να διατηρηθεί κατ'εξίρεση αμετάβλητη κατά τη διάρκεια μιας περιορισμένης περιόδου, εφόσον η τιμή προσφοράς που αποτέλεσε βάση για τον προηγούμενο καθορισμό της αντιπροσωπευτικής τιμής δεν υπέπεσε στην αντίληψη της Επιτροπής και εφόσον οι διαθέσιμες τιμές προσφοράς, οι οποίες δεν φαίνεται να είναι αρκούντως αντιπροσωπευτικές της πραγματικής τάσης της αγοράς, θα οδηγούσαν σε απότομες και σημαντικές μεταβολές της αντιπροσωπευτικής τιμής·

ότι, εφόσον υπάρχει μία διαφορά μεταξύ της τιμής ενεργοποίησης για το εν λόγω προϊόν και της αντιπροσωπευτικής τιμής, πρέπει να καθοριστούν πρόσθετοι δασμοί κατά την εισαγωγή με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95· ότι, σε περίπτωση αναστολής των δασμών κατά την εισαγωγή, σε εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95, πρέπει να καθορισθούν ιδιαίτερα ποσά γι' αυτούς τους δασμούς·

ότι η εφαρμογή αυτών των διατάξεων συνεπάγεται τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή των εν λόγω προϊόντων σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι αντιπροσωπευτικές τιμές και οι πρόσθετοι δασμοί που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95 καθορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Μαρτίου 1996.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 110 της 17. 5. 1995, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 141 της 24. 6. 1995, σ. 12.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 145 της 27. 6. 1968, σ. 12.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού για τον καθορισμό των αντιπροσωπευτικών τιμών και των ποσών των πρόσθετων δασμών που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή μελάσσας στον τομέα της ζάχαρης

Κωδικός ΣΟ	Ποσό της αντιπροσωπευτικής τιμής σε Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού δάρου του εν λόγω προϊόντος	Ποσό του πρόσθετου δασμού σε Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού δάρου του εν λόγω προϊόντος	Ποσό του δασμού που πρέπει να εφαρμόζεται κατά την εισαγωγή σε περίπτωση αναστολής, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95 σε Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα καθαρού δάρου του εν λόγω προϊόντος ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	9,88	—	0,00
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,31	—	0,00

⁽¹⁾ Καθορισμός για τον ποιοτικό τύπο όπως καθορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 785/68.

⁽²⁾ Το ποσό αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1422/95, αντικαθιστά το δασμό του κοινού τελωνειακού δασμολογίου που αφορά τα προϊόντα αυτά.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 531/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 για την πώληση σε μειωμένη τιμή δούτυρου και τη χορήγηση ενίσχυσης στο δούτυρο και το συμπυκνωμένο δούτυρο που προσδιορίζονται για την παρασκευή προϊόντων ζαχαροπλαστικής, παγωτών και άλλων προϊόντων διατροφής

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2931/95⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 7, το άρθρο 7α παράγραφος 3 και το άρθρο 12 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2931/95, στο άρθρο 4 παράγραφος 4 πρώτη περίπτωση προβλέπει ότι τα παρασκευάσματα διατροφής που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1902 20 10 έως 1902 20 99 είναι επιλέξιμα ως τελικά προϊόντα στο πλαίσιο του εν λόγω κανονισμού· ότι η αναφορά στη διάκριση 1902 20 99 προκύπτει από τις προσαρμογές που έγιναν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2931/95· ότι, λόγω της ασάφειας που υπάρχει μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών διατυπώσεων του κανονισμού, από την εν λόγω τροποποίηση προκύπτουν αμφιβολίες· ότι πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθεί η εν λόγω

διάκριση για ν' αποφευχθεί ο αποκλεισμός προϊόντων που παλαιότερα περιλαμβάνονταν σ' αυτή και να εφαρμοσθεί από την 1η Ιανουαρίου 1996·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 4 παράγραφος 4 πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 570/88 οι όροι «1902 20 10 έως 1902 20 99» αντικαθίστανται από τους όρους «1902 20 10 έως 1902 30 90».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 307 της 20. 12. 1995, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 55 της 1. 3. 1988, σ. 31.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 532/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2123/89 περί καταρτίσεως του καταλόγου των αντιπροσωπευτικών αγορών για τον τομέα του χοιρείου κρέατος στην Κοινότητα

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας:

ότι ο κατάλογος των αντιπροσωπευτικών αγορών για τον τομέα του χοιρείου κρέατος στην Κοινότητα έχει καθορισθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2123/89 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 426/96 ⁽⁴⁾:

ότι έχει επέλθει αλλαγή των αντιπροσωπευτικών αγορών στο Βέλγιο· ότι πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθεί ο κατάλο-

γος των αντιπροσωπευτικών αγορών για τον τομέα του χοιρείου κρέατος στην Κοινότητα που αναγράφεται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2123/89·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης χοιρείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το σημείο 1 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2123/89 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το ακόλουθο κέντρο διαπιστώσεων:
Βρυξέλλες».*Άρθρο 2*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Απριλίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 203 της 15. 7. 1989, σ. 23.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 60 της 9. 3. 1996, σ. 3.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 533/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 27ης Μαρτίου 1996
για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1976, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς ορύζης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1573/95 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 321/96⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 προβλέπει ότι, κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, εισπράττονται οι δασμοί του κοινού δασμολογίου· ότι, εντούτοις, για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου, ο δασμός κατά την εισαγωγή ισούται με την τιμή αγοράς στην παρέμβαση που ισχύει για τα προϊόντα αυτά κατά την εισαγωγή προσαυξημένος κατά ένα ορισμένο ποσοστό ανάλογα εάν αφορά αποφλοιωμένο ή λευκασμένο ρύζι, ρύζι Indica ή ρύζι Japonica, από τον οποίο αφαιρείται η τιμή cif κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται στην εν λόγω αποστολή, εφόσον ο δασμός δεν υπερβαίνει το συντελεστή του κοινού δασμολογίου·

ότι, δυνάμει του άρθρου 12 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76, οι τιμές cif κατά την εισαγωγή υπολογίζονται με βάση τις τιμές για το εν λόγω προϊόν στη διεθνή αγορά·

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1573/95 έχει καθορίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα του ρυζιού·

ότι οι δασμοί κατά την εισαγωγή εφαρμόζονται έως ότου ισχύει νέος καθορισμός· ότι εξακολουθούν επίσης να ισχύουν, εάν δεν διατίθεται καμία τιμή για την αναφορά που αναφέρεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1573/95 κατά τη διάρκεια των δύο εβδομάδων που προηγούνται του προσεχούς καθορισμού·

ότι, για να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των δασμών κατά την εισαγωγή, πρέπει, για τον υπολογισμό αυτό, να ληφθούν υπόψη οι τιμές της αγοράς που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς·

ότι η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1573/95 οδηγεί στον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή, σύμφωνα με τα παραρτήματα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76 καθορίζονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Μαρτίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 166 της 25. 6. 1976, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 329 της 30. 12. 1995, σ. 18.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 150 της 1. 7. 1995, σ. 53.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 45 της 23. 2. 1996, σ. 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

του κανονισμού της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για καθορισμό των εισαγωγικών δασμών που εφαρμόζονται στο ρύζι και στα θραύσματα ρυζιού

(σε Ευ/τόνο)

Κωδικός ΣΟ	Εισαγωγικός δασμός (%)				
	Τρίτες χώρες (εκτός ΑΚΕ και Μπαγκλαντές) (1) (2)	ΑΚΕ Μπαγκλαντές (1) (2) (3) (4)	Ρύζι Basmati Ινδίας (5) άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1573/95	Ρύζι Basmati Πακιστάν (5) άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1573/95	Καθεστώς του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3877/86 (6)
1006 10 21	(9)	150,76			
1006 10 23	(9)	150,76			
1006 10 25	(9)	150,76			
1006 10 27	(9)	150,76			—
1006 10 92	(9)	150,76			
1006 10 94	(9)	150,76			
1006 10 96	(9)	150,76			
1006 10 98	(9)	150,76			—
1006 20 11	271,03	131,18			
1006 20 13	271,03	131,18			
1006 20 15	271,03	131,18			
1006 20 17	353,60	172,46	103,6	303,6	—
1006 20 92	271,03	131,18			
1006 20 94	271,03	131,18			
1006 20 96	271,03	131,18			
1006 20 98	353,60	172,46	103,6	303,6	—
1006 30 21	522,74	246,46			
1006 30 23	522,74	246,46			
1006 30 25	522,74	246,46			
1006 30 27	(9)	290,59			—
1006 30 42	522,74	246,46			
1006 30 44	522,74	246,46			
1006 30 46	522,74	246,46			
1006 30 48	(9)	290,59			—
1006 30 61	522,74	246,46			
1006 30 63	522,74	246,46			
1006 30 65	522,74	246,46			
1006 30 67	(9)	290,59			—
1006 30 92	522,74	246,46			
1006 30 94	522,74	246,46			
1006 30 96	522,74	246,46			
1006 30 98	(9)	290,59			—
1006 40 00	(9)	90,38			

(1) Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 12 και 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 715/90 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 84 της 30. 3. 1990, σ. 85), όπως τροποποιήθηκε.

(2) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90, οι εισαγωγικοί δασμοί δεν εφαρμόζονται στα προϊόντα καταγωγής των κρατών της Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού, τα οποία εισάγονται απευθείας στο υπερπόντιο διαμέρισμα της Ρευνιόν.

(3) Ο εισαγωγικός δασμός ρυζιού στο υπερπόντιο διαμέρισμα της Ρευνιόν καθορίζεται στο άρθρο 12 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1418/76.

(4) Για τις εισαγωγές ρυζιού, εκτός των θραυσμάτων ρυζιού (κωδικός ΣΟ 1006 40 00), καταγωγής Μπαγκλαντές, ο εισαγωγικός δασμός εφαρμόζεται στο πλαίσιο του καθεστώτος που καθορίζεται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 3491/90 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 337 της 4. 12. 1990, σ. 1) και (ΕΟΚ) αριθ. 862/91 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 88 της 9. 4. 1991, σ. 7).

- (⁵) Αποκλειστικά για τις εισαγωγές αρωματικού ρυζιού με μακρούς κόκκους της ποικιλίας Basmati στο πλαίσιο του καθεστώτος που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3877/86 του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 361 της 20. 12. 1986, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.
- (⁶) Η εισαγωγή προϊόντων καταγωγής των υπερποντίων χωρών και εδαφών απαλλάσσεται του εισαγωγικού δασμού σύμφωνα με το άρθρο 101 παράγραφος 1 της απόφασης 91/482/CBE του Συμβουλίου (ΕΕ αριθ. L 263 της 19. 9. 1991, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε.
- (⁷) Για το αποφλοιωμένο ρύζι της ποικιλίας Basmati, καταγωγής Ινδίας, το οποίο εισάγεται εκτός του καθεστώτος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3877/86, μείωση 250 Ecu/τόνο [άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1573/95].
- (⁸) Για το αποφλοιωμένο ρύζι της ποικιλίας Basmati, καταγωγής Πακιστάν, το οποίο εισάγεται εκτός του καθεστώτος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3877/86, μείωση 50 Ecu/τόνο [άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1573/95].
- (⁹) Δασμός που καθορίζεται στο κοινό δασμολόγιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Υπολογισμός των εισαγωγικών δασμών στον τομέα του ρυζιού

	Τύπος Paddy	Τύπος Indica		Τύπος Japonica		Θραύσματα
		Αποφλοιωμένο	Λευκασμένο	Αποφλοιωμένο	Λευκασμένο	
1. Εισαγωγικός δασμός (Ecu/τόνο) (¹)	(²)	353,60	611,00	271,03	522,74	(²)
2. Στοιχεία υπολογισμού:						
α) Τιμή cif Aπag (δολάρια ΗΠΑ/τόνο)		373,43	418,11	480,00	505,00	—
β) Τιμή fob Aπag (δολάρια ΗΠΑ/τόνο)	—	—	—	450,00	475,00	—
γ) Θαλάσσιοι ναύλοι (δολάρια ΗΠΑ/τόνο)	—	—	—	30,00	30,00	—
δ) Πηγή	—	USDA	USDA	Opérateurs	Opérateurs	—

(¹) Σε περίπτωση εισαγωγής κατά τη διάρκεια του μηνός που έπεται του μήνα καθορισμού, τα εν λόγω ποσά εισαγωγικών δασμών προσαρμόζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1573/95.

(²) Δασμός που καθορίζεται στο κοινό δασμολόγιο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 534/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 27ης Μαρτίου 1996****για τον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1863/95⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1502/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής για την περίοδο εμπορίας 1995/96 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 346/96⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προβλέπει ότι κατά την εισαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού, εισπράττονται οι δασμοί του κοινού δασμολογίου· ότι, εντούτοις, για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, ο δασμός κατά την εισαγωγή ισούται με την τιμή παρεμβάσεως που ισχύει για τα προϊόντα αυτά κατά την εισαγωγή προσαυξημένη κατά 55 % και μειωμένη κατά την τιμή cif κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται στην εν λόγω αποστολή·

ότι, δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, οι τιμές cif κατά την εισαγωγή υπολογίζονται με βάση τις αντιπροσωπευτικές τιμές για το εν λόγω προϊόν στη διεθνή αγορά·

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1502/95 έχει καθορίσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής για την περίοδο εμπορίας 1995/96

του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 όσον αφορά τους δασμούς κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών·

ότι οι δασμοί κατά την εισαγωγή εφαρμόζονται έως ότου ισχύει νέος καθορισμός· ότι εξακολουθούν επίσης να ισχύουν, εάν δεν διατίθεται καμία τιμή για το χρηματιστήριο αναφοράς που αναφέρεται στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1502/95 κατά τη διάρκεια των δύο εβδομάδων που προηγούνται του προσεχούς καθορισμού·

ότι, για να καταστεί δυνατή η κανονική λειτουργία του καθεστώτος των δασμών κατά την εισαγωγή, πρέπει, για τον υπολογισμό αυτό, να ληφθούν υπόψη οι αντιπροσωπευτικές τιμές της αγοράς που διαπιστώθηκαν κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς·

ότι η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1502/95 οδηγεί στον καθορισμό των δασμών κατά την εισαγωγή, σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι δασμοί κατά την εισαγωγή στον τομέα των σιτηρών που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 καθορίζονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, με βάση τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Μαρτίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 179 της 29. 7. 1995, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 147 της 30. 6. 1995, σ. 13.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 49 της 28. 2. 1996, σ. 5.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Δασμοί κατά την εισαγωγή των προϊόντων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Δασμός κατά την εισαγωγή που διεξάγεται δια ξηράς, ποταμού ή θαλάσσης και προέρχεται από λιμάνια της Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας ή της Βαλτικής Θάλασσας (σε Ecu/τόνο)	Δασμός κατά την εισαγωγή που διεξάγεται δια θαλάσσης προερχόμενη από άλλα λιμάνια (?) (σε Ecu/τόνο)
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό ⁽¹⁾	5,05	0,00
1001 90 91	Σιτάρι μαλακό που προορίζεται για σπορά:	9,00	0,00
1001 90 99	Σιτάρι μαλακό, εκλεκτής ποιότητας εκτός από εκείνο που προορίζεται για σπορά ⁽²⁾	9,00	0,00
	μέσης ποιότητας	27,65	17,65
	βασικής ποιότητας	34,42	24,42
1002 00 00	Σίκαλη	42,14	32,14
1003 00 10	Κριθάρι που προορίζεται για σπορά	42,14	32,14
1003 00 90	Κριθάρι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά ⁽²⁾	42,14	32,14
1005 10 90	Καλαμπόκι για σπορά εκτός από το υβρίδιο	59,82	49,82
1005 90 00	Καλαμπόκι εκτός από αυτό που προορίζεται για σπορά ⁽²⁾	59,82	49,82
1007 00 90	Σόργο σε κόκκους εκτός από το υβρίδιο που προορίζεται για σπορά	42,14	32,14

(¹) Για το σιτάρι που δεν πληροί τις ελάχιστες ποιοτικές προδιαγραφές που αναφέρονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1502/95 ο εφαρμοζόμενος δασμός είναι εκείνος που καθορίζεται για το μαλακό σιτάρι χαμηλής ποιότητας.

(²) Για τα εμπορεύματα που φθάνουν στην Κοινότητα από τον Ατλαντικό Ωκεανό (άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1502/95) ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί μειώσεως των δασμών κατά:

— 3 Ecu ανά τόνο εάν το λιμάνι βρίσκεται στην Μεσόγειο Θάλασσα ή,

— 2 Ecu ανά τόνο εάν το λιμάνι εκφόρτωσης βρίσκεται στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Δανία, στη Σουηδία, στη Φινλανδία ή από την πλευρά του Ατλαντικού της Ιβηρικής χερσονήσου.

(³) Ο εισαγωγέας μπορεί να επωφεληθεί κατ' αποκοπή μειώσεως 14 ή 8 Ecu ανά τόνο όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1502/95.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στοιχεία υπολογισμού των δασμών (περίοδος από 13. 3. 1996 έως 26. 3. 1996):

1. Μέσοι όροι της περιόδου των δύο εβδομάδων που προηγούνται της ημέρας του καθορισμού:

Χρηματιστηριακές τιμές	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Mid-America	Mid-America
Προϊόν (% πρωτεΐνες έως 12 % υγρασία)	HRS2. 14 %	HRW2. 11 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Τιμή (Ecu/τόνο)	141,44	142,47	137,94	119,32	189,05 (?)	151,96 (?)
Πριμοδότηση για τον Κόλπο του Μεξικού (Ecu/τόνο)	43,67	23,98	21,75	14,97	—	—
Πριμοδότηση για τις μεγάλες λίμνες (Ecu/τόνο)	—	—	—	—	—	—

(¹) Fob Duluth.

(²) Fob Κόλπος.

2. Ναύλος/κόστος: Κόλπος του Μεξικού - Rotterdam: 10,72 Ecu/τόνο. Μεγάλες Λίμνες/Saint Laurent-Rotterdam: 29,42 Ecu/τόνο.

3. Επιδοτήσεις [άρθρο 4 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1502/95: 0,00 Ecu/τόνο].

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 535/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

σχετικά με τον καθορισμό των μέγιστων επιστροφών κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου για τον ένατο μερικό διαγωνισμό που έγινε στα πλαίσια του διαρκούς διαγωνισμού που προκηρύχθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2544/95

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας και από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2544/95 της Επιτροπής⁽³⁾ προκηρύχθηκε διαρκής διαγωνισμός για τον καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου·

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1380/95⁽⁵⁾, έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο)· ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96 του Συμβουλίου⁽⁶⁾· ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών·

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2544/95 και λαμβανομένης ιδίως υπόψη της κατάστασης καθώς και της προβλεπόμενης εξέλιξης της αγοράς ελαι-

όλαδου στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά και με βάση τις προσφορές που έχουν παραληφθεί, καθορίζονται τα μέγιστα ποσά των επιστροφών κατά την εξαγωγή· ότι ο διαγωνισμός κατακυρώνεται στους συμμετέχοντες των οποίων η προσφορά ανέρχεται στο επίπεδο του μέγιστου ορίου της επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κατώτερο επίπεδο·

ότι η εφαρμογή των διατάξεων που προαναφέρθηκαν οδηγεί στον καθορισμό των μέγιστων ορίων των επιστροφών κατά την εξαγωγή στα ποσά που αναφέρονται στο παράρτημα·

ότι η επιτροπή διαχείρισης λιπαρών ουσιών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρος της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα μέγιστα όρια των επιστροφών κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου για τον ένατο μερικό διαγωνισμό που έγινε στα πλαίσια του διαρκούς διαγωνισμού που προκηρύχθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2544/95 καθορίζονται στο παράρτημα με βάση τις υποβληθείσες προσφορές για τις 23 Μαρτίου 1996.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Μαρτίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 260 της 31. 10. 1995, σ. 38.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 138 της 21. 6. 1995, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 65 της 15. 3. 1996, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 1996 σχετικά με τον καθορισμό των μέγιστων επιστροφών κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου για τον ένατο μερικό διαγωνισμό που έγινε στα πλαίσια του διαρκούς διαγωνισμού που προκηρύχθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2544/95

(σε Ecu/100 kg)

Κωδικός προϊόντων	Ποσό επιστροφών ⁽¹⁾
1509 10 90 100	45,10
1509 10 90 900	—
1509 90 00 100	53,75
1509 90 00 900	—
1510 00 90 100	11,60
1510 00 90 900	—

⁽¹⁾ Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 462/96.

NB: Οι κωδικοί των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων, καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής, όπως τροποποιήθηκε.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 536/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί θεσπίσεως κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας και από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι, κατά το άρθρο 3 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, όταν η τιμή εντός της Κοινότητας είναι υψηλότερη των διεθνών τιμών, η διαφορά μεταξύ των τιμών αυτών δύναται να καλύπτεται με μια επιστροφή κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου προς τις τρίτες χώρες

ότι οι τρόποι σχετικά με τον καθορισμό και τη χορήγηση της επιστροφής κατά την εξαγωγή του ελαιόλαδου θεσπίσθηκαν από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 616/72 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2962/77⁽⁴⁾.

ότι, κατά το άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, η επιστροφή πρέπει να είναι η ίδια για όλη την Κοινότητα:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, η επιστροφή για το ελαιόλαδο πρέπει να καθοριστεί λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση και τις προοπτικές εξέλιξης στην αγορά της Κοινότητας, τις τιμές του ελαιόλαδου και τις διαθεσιμότητες, καθώς και τις τιμές του ελαιόλαδου στη διεθνή αγορά: ότι, ωστόσο, στην περίπτωση κατά την οποία η κατάσταση στη διεθνή αγορά δεν επιτρέπει να καθοριστούν οι ευνοϊκότερες τιμές του ελαιόλαδου, μπορεί να ληφθεί υπόψη η τιμή των κυριότερων ανταγωνιστικών φυτικών ελαίων στην αγορά αυτή, και η διαφορά που διαπιστώνεται στις τιμές κατά τη διάρκεια μιας αντιπροσωπευτικής περιόδου μεταξύ της τιμής αυτής και εκείνης του ελαιόλαδου: ότι το ποσό της επιστροφής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τη διαφορά που υπάρχει μεταξύ της τιμής του ελαιόλαδου στην Κοινότητα και εκείνης στη διεθνή αγορά, προσαρμοσμένης, κατά περίπτωση, για να ληφθούν υπόψη οι δαπάνες εξαγωγής των προϊόντων στην τελευταία αγορά:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, μπορεί να αποφασισθεί να

καθορισθεί η επιστροφή με διαγωνισμό: ότι ο διαγωνισμός αφορά το ποσό της επιστροφής και μπορεί να περιοριστεί σε ορισμένες χώρες προορισμού, ορισμένες ποσότητες, ποιότητες και παρουσιάσεις

ότι, κατά το άρθρο 3 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ, όταν η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών το καθιστούν απαραίτητο, οι επιστροφές για το ελαιόλαδο καθορίζονται σε διαφορετικά επίπεδα ανάλογα με τον προορισμό:

ότι οι επιστροφές καθορίζονται τουλάχιστον μία φορά το μήνα: ότι, σε περίπτωση ανάγκης, τροποποιούνται ενδιάμεσα:

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα του ελαιόλαδου, και ιδίως στην τιμή του προϊόντος αυτού στην Κοινότητα και στην αγορά τρίτων χωρών, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα:

ότι οι αντιπροσωπευτικές ισοτιμίες της αγοράς που καθορίζονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽⁶⁾, χρησιμοποιούνται για να μετατραπεί το ποσό που εκφράζεται σε νόμισμα των τρίτων χωρών και αποτελούν τη βάση για τον καθορισμό των γεωργικών ισοτιμιών των νομισμάτων των κρατών μελών: ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής και ο καθορισμός των μετατροπών αυτών έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1068/93 της Επιτροπής⁽⁷⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2853/95⁽⁸⁾.

ότι με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 του Συμβουλίου⁽⁹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1380/95⁽¹⁰⁾, έχουν απαγορευθεί οι συναλλαγές μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο): ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται σε ορισμένες καταστάσεις όπως εκείνες που απαριθμούνται κατά τρόπο περιοριστικό στα άρθρα 2, 4, 5 και 7, και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2815/95 του Συμβουλίου⁽¹¹⁾: ότι πρέπει, συνεπώς, να ληφθεί αυτό υπόψη κατά τον καθορισμό των επιστροφών:

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης λιπαρών ουσιών,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 108 της 1. 5. 1993, σ. 106.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 299 της 12. 12. 1995, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 102 της 28. 4. 1993, σ. 14.⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 138 της 21. 6. 1995, σ. 1.⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 297 της 9. 12. 1995, σ. 1.⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 78 της 31. 3. 1972, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 348 της 30. 12. 1977, σ. 53.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Απριλίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή ελαιόλαδου

(Εκμ/100 kg)

Κωδικός προϊόντος	Ποσό επιστροφής ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1509 10 90 100	42,00
1509 10 90 900	0,00
1509 90 00 100	50,50
1509 90 00 900	0,00
1510 00 90 100	9,50
1510 00 90 900	0,00

⁽¹⁾ Για τους προορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 34 του τροποποιημένου κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 366 της 24. 12. 1987, σ. 1), καθώς και για τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες.

⁽²⁾ Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας (Σερβία και Μαυροβούνιο) μπορούν να χορηγηθούν μόνο με την τήρηση των όρων που προβλέπονται από τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 990/93 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2815/95.

NB: Οι κωδικοί των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων, καθορίζονται στον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 537/96 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2933/95⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή

τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 28 Μαρτίου 1996.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 307 της 20. 12. 1995, σ. 21.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1996, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (¹)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή	Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (¹)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή	
0702 00 15	052	110,2	0805 30 20	052	90,3	
	060	80,2		204	88,8	
	064	59,6		220	74,0	
	066	41,7		388	90,3	
	068	62,3		400	88,5	
	204	80,9		512	54,8	
	208	44,0		520	66,5	
	212	46,9		524	100,8	
	624	199,2		528	69,0	
	999	80,6		600	79,8	
0707 00 15	052	104,3	0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	624	87,0	
	053	156,2		999	80,9	
	060	61,0		052	64,0	
	066	53,8		064	78,6	
	068	69,1		388	79,3	
	204	144,3		400	69,0	
	624	87,1		404	67,6	
	999	96,5		508	93,7	
	0709 10 10	220		129,6	512	81,9
		999		129,6	524	114,1
0709 90 73	052	104,3	528	83,3		
	204	77,5	624	86,5		
	412	54,2	728	107,3		
	624	241,0	800	78,0		
	999	119,3	804	21,0		
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	46,2	0808 20 31	999	78,8	
	204	45,9		039	90,4	
	208	58,0		052	86,2	
	212	45,7		064	72,5	
	220	53,3		388	70,0	
	388	40,5		400	108,5	
	400	37,8		512	66,3	
	436	41,6		528	65,2	
	448	23,4		624	79,0	
	600	43,5		728	115,4	
	624	49,1		800	55,8	
	999	44,1		804	112,9	
				999	83,8	

(¹) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3079/94 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 325 της 17. 12. 1994, σ. 17). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΟΔΗΓΙΑ 96/16/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαρτίου 1996

σχετικά με τις στατιστικές έρευνες που πρέπει να διενεργούνται στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 72/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 1972, περί των στατιστικών ερευνών που πρέπει να διενεργούν τα κράτη μέλη σχετικά με το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα⁽³⁾ τροποποιήθηκε πολλές φορές· ότι, επ' ευκαιρία των νέων τροποποιήσεων, θα πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να αναδιατυπωθούν οι διατάξεις της εν λόγω οδηγίας·

ότι η Επιτροπή, για την εκπλήρωση των καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί κατ' εφαρμογήν της συνθήκης και των κοινοτικών διατάξεων που διέπουν την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, χρειάζεται αξιόπιστα στοιχεία για την παραγωγή και τη χρησιμοποίηση του γάλακτος, καθώς επίσης και αξιόπιστες, τακτικές και βραχυπρόθεσμες πληροφορίες για την παράδοση του γάλακτος στις επιχειρήσεις που επεξεργάζονται ή μεταποιούν το γάλα και για την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων στα κράτη μέλη·

ότι θα πρέπει να πραγματοποιούνται καταγραφές της παραγωγής και της χρησιμοποίησης του γάλακτος στη γεωργική εκμετάλλευση με ενιαία κριτήρια, να βελτιωθεί η ακρίβειά τους και να διενεργούνται μηνιαίες έρευνες, σε όλα τα κράτη μέλη, στις επιχειρήσεις που επεξεργάζονται ή μεταποιούν το γάλα·

ότι, για την επίτευξη συγκρίσιμων αποτελεσμάτων, ενδείκνυται να καθοριστούν κοινά κριτήρια για την οριοθέτηση του πεδίου των ερευνών, τα προς καταγραφή χαρακτηριστικά και τις λεπτομέρειες διεξαγωγής των ερευνών·

ότι η εμπειρία που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή των προηγούμενων ρυθμίσεων απέδειξε ότι είναι χρήσιμο να απλουστευθούν οι διατάξεις τους, καταργώντας, ιδίως, την ανακοίνωση των εβδομαδιαίων δεδομένων·

ότι, λόγω της αυξανόμενης σημασίας της περιεκτικότητας των γαλακτοκομικών προϊόντων σε πρωτεΐνες γάλακτος, θα πρέπει να ληφθούν τα σχετικά μέτρα·

ότι, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να υπάρχει στενή συνεργασία

μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, ιδιαίτερα στο πλαίσιο της μόνιμης επιτροπής γεωργικών στατιστικών, που έχει συσταθεί με την απόφαση 72/279/ΕΟΚ⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη:

1. διενεργούν στις ερευνητικές μονάδες που ορίζονται στο άρθρο 2 έρευνες για τα στοιχεία που καθορίζονται στο άρθρο 4 διαβιβάζουν στην Επιτροπή τα ανά μήνα, έτος και τριετία αποτελέσματα·
2. διενεργούν σε ετήσια βάση, στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7, καταγραφές για την παραγωγή γάλακτος και τη χρησιμοποίησή του·
3. με την επιφύλαξη της συμφωνίας της Επιτροπής, επιτρέπεται να χρησιμοποιούν στοιχεία προερχόμενα από άλλες επίσημες πηγές·

Άρθρο 2

Οι έρευνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 1 αφορούν:

1. τις γεωργικές επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που αγοράζουν πλήρες γάλα —και ενδεχομένως, γαλακτοκομικά προϊόντα— είτε απευθείας από γεωργικές εκμεταλλεύσεις είτε από τις επιχειρήσεις του σημείου 2, με σκοπό τη μεταποίησή τους σε γαλακτοκομικά προϊόντα·
2. τις επιχειρήσεις που συλλέγουν γάλα ή κρέμα γάλακτος για να τα διαθέσουν εξ ολοκλήρου ή εν μέρει χωρίς επεξεργασία ή μεταποίηση στις επιχειρήσεις του σημείου 1.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για τον αποκλεισμό, στο μέτρο του δυνατού, των διπλών εγγραφών κατά την υποβολή των αποτελεσμάτων.

Άρθρο 3

1. Θεωρείται ως γάλα, κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, το γάλα αγελάδας, προβάτου, αιγός και βουβάλου. Οι μηνιαίες έρευνες που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) περιορίζονται στο γάλα αγελάδας και στα προϊόντα που παρασκευάζονται αποκλειστικά από αγελαδινό γάλα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 321 της 1. 12. 1995, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 32 της 5. 2. 1996.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 179 της 7. 8. 1972, σ. 2. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 179 της 7. 8. 1972, σ. 1.

2. Ο κατάλογος των γαλακτοκομικών προϊόντων τα οποία αφορούν οι έρευνες καταρτίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7· ο κατάλογος αυτός μπορεί να τροποποιηθεί σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.

3. Οι ενιαίοι ορισμοί που πρέπει να εφαρμόζονται για την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 7.

Άρθρο 4

1. Οι έρευνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 1 πρέπει να σχεδιάζονται έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή τουλάχιστον η ανακοίνωση των στοιχείων που αναφέρονται στα στοιχεία α), β) και γ) κατωτέρω.

Τα ερωτηματολόγια πρέπει να καταρτίζονται έτσι ώστε να αποφεύγονται οι διπλές εγγραφές.

Τα στοιχεία αφορούν:

α) ανά μήνα:

i) την ποσότητα, την περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες του συλλεγόμενου γάλακτος και κρέμας γάλακτος, καθώς και την περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες του συλλεγόμενου αγελαδινού γάλακτος,

ii) την ποσότητα ορισμένων νωπών γαλακτοκομικών προϊόντων που υπέστησαν επεξεργασία και μπορούν να διατεθούν για παράδοση, καθώς και την ποσότητα ορισμένων παραχθέντων γαλακτοκομικών προϊόντων·

β) ανά έτος:

i) την ποσότητα του γάλακτος και της κρέμας γάλακτος που είναι διαθέσιμα, καθώς και την περιεκτικότητά τους σε λιπαρές ουσίες και σε πρωτεΐνες,

ii) την ποσότητα νωπών γαλακτοκομικών προϊόντων που υπέστησαν επεξεργασία και μπορούν να διατεθούν για παράδοση, καθώς και των άλλων παραχθέντων γαλακτοκομικών προϊόντων, καταναμημένων ανά είδος,

iii) τη χρησιμοποίηση πρώτων υλών υπό μορφή πλήρους γάλακτος και αποκορυφωμένου γάλακτος, καθώς και την ποσότητα λιπαρών ουσιών που χρησιμοποιούνται στην παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων·

γ) ανά τριετία (με αφετηρία την 31η Δεκεμβρίου 1997):

τον αριθμό των μονάδων έρευνας του άρθρου 2 ανά ορισμένες τάξεις μεγέθους.

2. Προκειμένου να εξετασθεί, τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η δυνατότητα διεύρυνσης των ετήσιων στατιστικών πληροφοριών που αναφέρονται στο στοιχείο β), ώστε να περιλάβουν την περιεκτικότητα των κυρίων γαλακτοκομικών προϊόντων σε πρωτεΐνες, τα κράτη μέλη, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, προβαίνουν σε δοκιμαστικές καταγραφές ή μελέτες προς επίτευξη του στόχου αυτού. Η Επιτροπή, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 7, καταρτίζει πρόγραμμα εργασίας για καθένα από τα τρία αυτά έτη.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν ετησίως στην Επιτροπή έκθεση για την εφαρμογή του προγράμματος αυτού, καθώς

και τα διαθέσιμα στατιστικά στοιχεία στον τομέα αυτό μαζί με τα απαιτούμενα στοιχεία για την ερμηνεία τους.

Άρθρο 5

1. Με την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου, οι έρευνες του άρθρου 1 σημείο 1 διενεργούνται με τη μορφή εξαντλητικών ερευνών στα γαλακτοκομεία που αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον το 95 % της ποσότητας του αγελαδινού γάλακτος που συγκεντρώθηκε από το κράτος μέλος, ενώ η υπόλοιπη ποσότητα υπολογίζεται κατ' εκτίμηση βάσει αντιπροσωπευτικών δειγμάτων ή άλλων πηγών.

Τα κράτη μέλη μπορούν να διενεργούν τις μηνιαίες έρευνες του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α), με αντιπροσωπευτικές δειγματοληψίες. Στην περίπτωση αυτή, το σφάλμα δειγματοληψίας δεν πρέπει να υπερβαίνει το 1 % (διάστημα εμπιστοσύνης 68 %) της συνολικής συλλογής του κράτους μέλους.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν πλήρη και ικανοποιητική ακρίβεια αποτελέσματα. Ανακοινώνουν στην Επιτροπή υπό μορφή μεθοδολογικής έκθεσης όλες τις πληροφορίες που επιτρέπουν να εκτιμηθεί η ακρίβεια των διαβιθασθέντων αποτελεσμάτων, και ιδίως:

α) τα χρησιμοποιηθέντα ερωτηματολόγια·

β) τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για να αποφευχθούν οι διπλές εγγραφές·

γ) τις μεθόδους μεταφοράς στους κοινοτικούς πίνακες των στοιχείων που συγκεντρώθηκαν με δοήθεια ερωτηματολογίων.

Οι μεθοδολογικές εκθέσεις, η διαθεσιμότητα και η αξιοπιστία των στοιχείων και κάθε άλλο ζήτημα που συνδέεται με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εξετάζονται μια φορά το χρόνο από την αρμόδια ομάδα εργασίας της γεωργικής στατιστικής επιτροπής. Η πρώτη μεθοδολογική έκθεση διαβιβάζεται στην Επιτροπή το αργότερο πριν το τέλος του έτους που ακολουθεί την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 6

1. Οι πίνακες για τη διαβίβαση των στοιχείων καταρτίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 7.

Οι πίνακες αυτοί μπορούν να τροποποιηθούν σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν τα αποτελέσματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που χαρακτηρίζονται εμπιστευτικά δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας τους ή των κανόνων που εφαρμόζονται σε θέματα στατιστικού απορρήτου, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΟΚ) αριθ. 1588/90 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τη διαβίβαση, στη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πληροφοριών που καλύπτονται από το στατιστικό απόρρητο (1).

(1) ΕΕ αριθ. L 151 της 15. 6. 1990, σ. 1.

3. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν το ταχύτερο δυνατόν στην Επιτροπή, μετά την ανακεφαλαίωση των στοιχείων και το αργότερο:

- α) 45 ημέρες μετά το τέλος του μήνα αναφοράς, τα μηνιαία αποτελέσματα που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α)·
 - β) τον Ιούνιο του έτους που ακολουθεί το έτος αναφοράς:
 - τα ετήσια αποτελέσματα που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β),
 - την έκθεση εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2·
 - γ) το Σεπτέμβριο του έτους που ακολουθεί το έτος της ημερομηνίας αναφοράς, τα αποτελέσματα που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 2 και στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο γ).
4. Η Επιτροπή συγκεντρώνει τα στοιχεία που διαβιβάζουν τα κράτη μέλη και τους ανακοινώνει το σύνολο των αποτελεσμάτων.

Άρθρο 7

1. Σε περίπτωση χρησιμοποίησης της διαδικασίας που καθορίζεται στο παρόν άρθρο, η μόνιμη επιτροπή γεωργικών στατιστικών, εφεξής αποκαλούμενη «επιτροπή», συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία, είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.
2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να καθορίσει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για τη λήψη των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται όπως ορίζει το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν συμμετέχει στην ψηφοφορία.
3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.
- β) Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφαινεται με ειδική πλειοψηφία.
- γ) Εάν κατά τη λήξη προθεσμίας τριών μηνών, από την υποβολή του θέματος, το Συμβούλιο δεν έχει

αποφανθεί, τα προτεινόμενα μέτρα λαμβάνονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 8

Η Επιτροπή υποβάλει στο Συμβούλιο, το αργότερο την 1η Ιουλίου 1999, έκθεση στην οποία θα περιγράφεται η εμπειρία που θα αποκτηθεί κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Με την ευκαιρία αυτή, υποβάλει ιδίως τα αποτελέσματα της ανάλυσης που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, συνοδευόμενα, ενδεχομένως, από τις προτάσεις για την οριστική περίοδο.

Άρθρο 9

1. Η οδηγία 72/280/ΕΟΚ καταργείται από την 1η Ιανουαρίου 1997.
2. Οι παραπομπές στην καταργηθείσα οδηγία 72/280/ΕΟΚ νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1997. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.
- Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από τέτοια αναφορά κατά τη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις αυτής της αναφοράς καθορίζονται από τα κράτη μέλη.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Μαρτίου 1996.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. LUCHETTI

ΟΔΗΓΙΑ 96/17/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Μαρτίου 1996

για τροποποίηση του παραρτήματος της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ για τη χρησιμοποίηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των ζωικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Α της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ και στην οδηγία 90/675/ΕΟΚ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Άρθρο 2

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 85/73/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 1985, για τη χρησιμοποίηση των υγειονομικών επιθεωρήσεων και ελέγχων των ζωικών προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Α της οδηγίας 89/622/ΕΟΚ και στην οδηγία 90/675/ΕΟΚ ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας:

ότι, για τα κρέατα πουλερικών που αναφέρονται στην οδηγία 71/118/ΕΟΚ ⁽³⁾, το ελάχιστο εισπραττόμενο ποσό για την επιθεώρηση ante-mortem και post-mortem καθορίστηκε έως τις 31 Δεκεμβρίου 1995· ότι η Επιτροπή πρότεινε να διατηρηθεί η κατάσταση ως έχει·

ότι το Συμβούλιο δεν περάτωσε την εξέταση της πρότασης αυτής· ότι θα πρέπει, επομένως, να παραταθούν συντηρητικώς οι εν λόγω κανόνες, μέχρι ότου ληφθεί οριστική απόφαση επί του θέματος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο παράρτημα, κεφάλαιο I σημείο 1 στοιχείο ε), εισαγωγικό τμήμα της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ, οι όροι «μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995» αντικαθίστανται από τους όρους «μέχρι τις 30 Ιουνίου 1996».

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την εν λόγω αναφορά θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1996.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Μαρτίου 1996.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

W. LUCHETTI

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 32 της 5. 2. 1985, σ. 14· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/24/ΕΚ (ΕΕ αριθ. L 243 της 11. 10. 1995, σ. 14).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 12 της 17. 1. 1996, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 55 της 8. 3. 1971, σ. 23· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 31ης Οκτωβρίου 1995

σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ελεύθερη και Χανσεατική πόλη του Αμβούργου, περιφερειακή αρχή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, στη χαλυδουργική επιχείρηση EKAX Hamburger Stahlwerke GmbH του Αμβούργου

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(96/236/EKAX)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυδα, και ιδίως το άρθρο 4 στοιχείο γ),

την απόφαση αριθ. 3855/91/EKAX της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1991, που θεσπίζει κοινοτικούς κανόνες για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυδα⁽¹⁾,

Αφού έταξε προθεσμία στα λοιπά κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους για να υποβάλουν τα σχόλιά τους, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 της εν λόγω απόφασης,

Έχοντας υπόψη τα σχόλια που έλαβε,

Εκτιμώντας ότι:

I.

Στις 6 Ιουλίου 1994, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ. 3855/91/EKAX (του κώδικα ενισχύσεων χαλυδουργίας) σε σχέση με διάφορα χρηματοδοτικά μέτρα που έλαβε η Ελεύθερη και Χανσεατική πόλη του Αμβούργου (στο εξής καλούμενη «ΕΧΑ») υπέρ της χαλυδουργικής επιχείρησης Hamburger Stahlwerke GmbH (στο εξής καλούμενης «HSW»). Βάσει των πληροφοριών που παρέσχε η γερμανική κυβέρνηση, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το δάνειο ύψους 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων εκ μέρους της κρατικής

Hamburgische Landesbank Girozentrale (στο εξής καλουμένης «HLB») προς τους μετόχους της Protei Produktionsbeteiligungen GmbH & Co. KG (στο εξής καλουμένης «Protei») και η πιστωτική διευκόλυνση ύψους 130 έως 184 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, περιλαμβανομένης μιας ενδιάμεσης πιστωτικής διευκόλυνσης (swing) ύψους 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, για την HSW, τα οποία χορήγησε η HLB μεταξύ 1984 και 1994 μπορεί να αποτελούσαν κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη προς τον κώδικα ενισχύσεων χαλυδουργίας και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυδα (στο εξής καλουμένης «Συνθήκη EKAX»).

Με επιστολή της 14ης Ιουλίου 1994, η Επιτροπή ενημέρωσε τη γερμανική κυβέρνηση για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία και ζήτησε να της διαβιβάσει τα σχόλιά της, καθώς και οποιαδήποτε συμπληρωματική πληροφορία θεωρούσε χρήσιμη. Η απάντηση των γερμανικών αρχών με ημερομηνία 8 Σεπτεμβρίου 1994 περιελάμβανε ορισμένες συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τα εν λόγω χρηματοδοτικά μέτρα, καθώς και διάφορα επιχειρήματα εις επίρρωση της θέσεως της γερμανικής κυβέρνησης ότι τα μέτρα αυτά δεν αποτελούσαν ενίσχυση (για την πλήρη περιγραφή της θέσεως της γερμανικής κυβέρνησης όπως εκτίθεται στις ανακοινώσεις της σχετικά με την υπόθεση αυτή, βλέπε μέρος III της παρούσας απόφασης).

Η επιστολή με την οποία η Επιτροπή ενημέρωσε τις γερμανικές αρχές για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽²⁾, με πρόσκληση προς τα λοιπά κράτη μέλη και τους ενδιαφερομένους τρίτους να υποβάλουν τα σχόλιά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 362 της 31. 12. 1991, σ. 57.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 293 της 21. 10. 1994, σ. 3.

Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Επιτροπή έλαβε τα ακόλουθα σχόλια:

- Η κυβέρνηση ενός κράτους μέλους θεωρεί ότι τα χρηματοδοτικά μέτρα που περιγράφονται στο δημοσίευμα αποτελούν κρατική ενίσχυση που νοθεύει τον ανταγωνισμό στο εσωτερικό της Κοινότητας επί ζημία των ανταγωνιστών της HSF. Απήρθυνε έκκληση προς την Επιτροπή να ελέγξει λεπτομερώς όλες τις συναλλαγές μεταξύ HSW, HLB και EXA, ούτως ώστε, να εξακριβωθεί κατά πόσο συμβιβάζονται προς τον κώδικα ενισχύσεων χαλβουργίας.
- Μια μεγάλη ευρωπαϊκή χαλβουργική εταιρεία υπογράμμισε ότι τα περιγραφόμενα στο δημοσίευμα χρηματοδοτικά μέτρα αποτελούν ενίσχυση λειτουργίας και είναι απαγορευμένα δυνάμει των διατάξεων της συνθήκης EKAX και του κώδικα ενισχύσεων χαλβουργίας. Αμφισβήτησε κατά πόσον η HSW θα μπορούσε ποτέ να καταστεί βιώσιμη, ακόμα και μετά περαιτέρω εισφορές κεφαλαίου, διότι η παραγωγικότητα της εταιρείας ήταν, σύμφωνα με πληροφορίες, πολύ κατώτερη από την παραγωγικότητα άλλων συγκρίσιμων γερμανικών εταιρειών.
- Μια εθνική ένωση παραγωγών χάλυβα υπογράμμισε ότι το δάνειο των 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων προς τους μετόχους της Protei το οποίο χρησιμοποιήθηκε για την αύξηση του αρχικού μετοχικού κεφαλαίου της HSW το 1984, ήταν παράνομο, έστω και μόνο διότι δεν είχε ανακοινωθεί προηγουμένως στην Επιτροπή. Η ένωση θεωρούσε ότι τα δάνεια που χορήγησε η HLB στην HSW αποτελούν, έστω και εν μέρει, ενίσχυση που βοήθησε να διατηρηθεί σε λειτουργία για περίοδο δέκα ετών ένας σημαντικός ανταγωνιστής ορισμένων εταιριών μελών της ένωσης.

Τα σχόλια διαβιβάστηκαν στη γερμανική κυβέρνηση με επιστολή της 5ης Ιανουαρίου 1995, με το αίτημα να γνωστοποιηθεί τη θέση της. Με επιστολή με ίδια ημερομηνία ζητήθηκε από τη γερμανική κυβέρνηση να υποβάλει λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με δημοσιεύματα του τύπου, σύμφωνα με τα οποία η HLB είχε παρατείνει την πιστωτική διευκόλυνση υπέρ της HSW μετά την εκπνοή της στα τέλη του 1994.

Με επιστολή της 11ης Ιανουαρίου 1995, η γερμανική κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η πιστωτική διευκόλυνση δεν είχε παραταθεί και ότι η HSW είχε πωληθεί. Ανακοίνωσε περαιτέρω λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την εν λόγω συναλλαγή. Με επιστολή της 7ης Φεβρουαρίου 1995, οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα σχόλια άλλων κρατών μελών και τρίτων και έδωσαν ορισμένες πληροφορίες σχετικά με την πώληση των μετοχών της HSW στην ολλανδική εταιρεία Venuda Investments BV (στο εξής καλουμένη «Isprat»), η οποία είναι μέλος του ομίλου Isprat με έδρα την Τζακάρτα της Ινδονησίας.

Με επιστολή της 13ης Μαρτίου 1995, η Επιτροπή ζήτησε περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την πώληση των μετοχών και τα χρηματοδοτικά μέτρα της HLB και της EXA σχετικά με την εν λόγω πώληση. Η απάντηση της γερμανικής κυβέρνησης ελήφθη στις 28 Απριλίου 1995. Με επιστολή της 10ης Μαΐου 1995, η Επιτροπή ζήτησε ορισμένες περαιτέρω πληροφορίες, και ιδίως αντίγραφα συγκεκριμένων εγγράφων, τα οποία διαβιβάστηκαν με επιστολή της 15ης Μαΐου 1995, εκτός από ένα έγγραφο που θεωρήθηκε απόρρητο και εσωτερικό. Στις 22 Μαΐου 1995, πραγματοποιή-

θηκε στις Βρυξέλλες συνάντηση μεταξύ εκπροσώπων της κυβέρνησης της EXA, της γερμανικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης και της Επιτροπής. Με ανακοίνωση της 14ης Ιουνίου 1995, οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν ορισμένες συμπληρωματικές πληροφορίες και επιχειρήματα, καθώς και αντίγραφο των συμβατικών τευχών βάσει των οποίων προετοιμάστηκε η πώληση της HSW.

Στις 20 Ιουνίου 1995, πραγματοποιήθηκε στο Αμβούργο συνάντηση μεταξύ εκπροσώπων της κυβέρνησης της EXA, της γερμανικής ομοσπονδιακής κυβέρνησης και της Επιτροπής για να συζητηθούν οι λεπτομέρειες της πώλησης και να ανταλλαγούν διάφορα επιχειρήματα σχετικά με την πιθανή αξιολόγηση της υπόθεσης. Με ανακοινώσεις της 25ης Ιουλίου 1995 και της 18ης Αυγούστου 1995, οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τη χρηματοδότηση της HSW από το 1984 και τη χρησιμοποίηση της ενίσχυσης που είχε εγκρίνει η Επιτροπή το 1984 και το 1985.

II.

Βάσει των πληροφοριών που ελήφθησαν, τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά εμφανίζονται ως εξής:

Η παλαιά Hamburger Stahlwerke GmbH ιδρύθηκε το 1961 και άρχισε να ασκεί δραστηριότητες στον τομέα της χαλβουργίας το 1969. Κατά την περίοδο μεταξύ 1969 και 1982, σημείωσε ζημίες, εκτός από τα έτη 1974 και 1979.

Μέχρι το 1981, οι συνολικές ζημίες ύψους 204 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων εκαλύπτοντο από τους μετόχους Korf Stahl AG και Ferrocontrol Beteiligungsgesellschaft GmbH. Το 1982, η εταιρεία σημείωσε ζημίες 172 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, οι οποίες δεν καλύφθηκαν από τους μετόχους της. Στις 20 Ιανουαρίου 1983, το αρμόδιο δικαστήριο κίνησε επίσημη διαδικασία προληπτικού της πτώχευσης συμβιβασμού κατ' εφαρμογή του Vergleichsordnung. Ο σύνδικος του προληπτικού συμβιβασμού προσπάθησε να εξεύρει αγοραστή για την εταιρεία, ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η συνέχιση της λειτουργίας της. Στις 9 Δεκεμβρίου 1983, το Δικαστήριο κίνησε διαδικασία κήρυξης σε πτώχευση, μετά την αποτυχία της προσπάθειας προληπτικού της πτώχευσης συμβιβασμού.

Η HLB άρχισε να αναλαμβάνει μετοχές της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH το 1972 και από το 1974 κατείχε συνεχώς το 49 % των μετοχών υπό την ιδιότητα του θεματοφύλακα ως ασφάλεια για τα δάνεια ρευστότητας και επενδύσεων που χορηγούσε χωρίς εγγυήσεις ή ανάλογη χρηματοπιστωτική κάλυψη της EXA. Κατά το χρόνο έναρξης της διαδικασίας πτώχευσης, το σύνολο των απαιτήσεων της HLB που δεν εκαλύπτοντο από εγγυήσεις της EXA ανήρχετο σε 52 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Απαιτήσεις ύψους 129 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων εξασφαλίσηκαν από την EXA, η οποία απέκτησε δικαίωμα αναγωγής επί της πτωχευτικής περιουσίας. Οι συνολικές απαιτήσεις της HLB και της EXA κατά της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH, δεν θεωρήθηκαν πτωχευτικές απαιτήσεις, διότι το ανώτατο δικαστήριο (!) έκρινε με απόφασή του ότι η HLB ήταν μέτοχος της παλαιάς Hamburger Stahlwerke

(!) Bundesgerichtshof, απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 1988 - II ZR 255/87 = Der Betrieb 1988, σ. 2141, κατώτερα δικαστήρια: Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg, απόφαση της 24ης Ιουλίου 1987 - 11 U 182/86 = Der Betrieb 1987, σ. 1778 και Landgericht Hamburg, απόφαση της 13ης Αυγούστου 1986 - 3 O 288/84.

GmbH και ότι η κρατική τράπεζα HLB ενεργούσε ως θεματοφύλακας της EXA. Νομική συνέπεια αυτού του πορίσματος του Δικαστηρίου ήταν ότι κάθε παροχή ρευστότητας μετά το 1981, παρόλο που επίσημα εχορηγείτο υπό μορφή δανείου, έπρεπε να θεωρηθεί κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου. Τα δάνεια θεωρήθηκαν κεφάλαια υπό μορφή δανείων («kapitalersetzende Darlehen»). Συνακόλουθα, η εξόφληση των απαιτήσεων της HLB και της EXA θα πραγματοποιείται μόνο αν από την εκκαθάριση της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH στα πλαίσια της πτωχευτικής διαδικασίας απέμεινε υπόλοιπο μετά την ικανοποίηση όλων των προνομιούχων και μη δανειστών.

Δεδομένου ότι ο σύνδικος του προληπτικού της πτωχεύσεως συμβιβασμού (Vergleichsverwalter), ο μετέπειτα σύνδικος της πτωχεύσεως (Konkursverwalter), είχε ήδη προσπαθήσει χωρίς επιτυχία να εξεύρει αγοραστή για το εργοστάσιο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προληπτικού συμβιβασμού, η HLB και η EXA αποφάσισαν να προωθήσουν τη συνέχιση της λειτουργίας μέσω νέας εταιρείας η οποία θα αναλάμβανε τα περιουσιακά στοιχεία της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH σε τιμή λειτουργούσας επιχείρησης, αναμένοντας, σύμφωνα με τη γερμανική κυβέρνηση, να έχουν μια πιθανότητα να επιτύχουν έστω και μερική εξόφληση του δανείου των 181 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.

Ο σύνδικος και διαχειριστής της εταιρείας ετοίμασαν σχέδιο αναδιάρθρωσης. Ίδρυσαν την Protei Produktionsbeteiligungen GmbH & Co KG (ετερόρρυθμη εταιρεία, ομόρρυθμος εταίρος της οποίας ήταν ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης) και ανέλαβαν την επιχείρηση και τα περιουσιακά στοιχεία της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH μέσω της νεοϊδρυθείσας Neue Hamburger Stahlwerke GmbH, εταιρείας κατά 100 % θυγατρικής της Protei, στις αρχές του 1984. Αργότερα το 1984, η εταιρεία μετονομάστηκε Hamburger Stahlwerke GmbH (HSW).

Η παλαιά Hamburger Stahlwerke GmbH ετέθη υπό εκκαθάριση. Η γερμανική κυβέρνηση ανέφερε ότι η λύση της συνέχισης της λειτουργίας της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH από απορροφάσα εταιρεία οδήγησε σε μείωση του ανοίγματος της HLB σε σχέση με την εκ μέρους της χρηματοδότηση της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH από 52 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα σε λιγότερα από 5 εκατομμύρια μάρκα, δηλαδή κατά περίπου 90%. Το άνοιγμα του δημοσίου μειώθηκε από 129 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα σε 52 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, δηλαδή κατά 77 εκατομμύρια μάρκα, περίπου 60%.

Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της Protei, ύψους 20,2 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, συγκεντρώθηκε μέσω δανείου 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων εκ μέρους της HLB προς τους μετόχους της εν λόγω εταιρείας, το σύνδικο (στο εξής καλούμενο «W») και το διαχειριστή της HSW (στο εξής καλούμενο «G»). Η EXA είχε χορηγήσει ποσό 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων στην HLB με την εντολή να χρησιμοποιήσει το ποσό αυτό για την κάλυψη του δανείου προς τους μετόχους της Protei. Μικρό μέρος μόνο του συνολικού αρχικού μετοχικού κεφαλαίου της Protei συγκεντρώθηκε απευθείας από τους μετόχους, οι οποίοι εισέφεραν 100 000 γερμανικά μάρκα ο κάθε ένας. Το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της HSW, το οποίο ανήρχετο επίσης σε 20,2 εκατομμύρια μάρκα, εισεφέρθη από το μοναδικό μέτοχό της, την Protei, με χρησιμοποίηση του κεφαλαίου που ελήφθη μέσω των W, G και HLB από την EXA.

Η σύμβαση μεταξύ HLB, Protei, G. και W. προέβλεπε ότι το κεφάλαιο και οι τόκοι θα οφείλοντο μόνο σε περίπτωση

που η HSW θα σημείωνε κέρδη. Το επιτόκιο ορίστηκε ίσο προς το προεξοφλητικό επιτόκιο της Bundesbank πλέον 7,5%, αλλά όχι κατώτερο από 15% ετησίως. Οι συμβαλλόμενοι συμφώνησαν ότι οι W. και G. δεν θα ευθύνονται για την απόσβεση και τα χρέη του δανείου και ότι όλοι οι φόροι και άλλα έξοδα που οφείλονται στη συμμετοχή της Protei στην HSW θα αποδοθούν από την HLB. Η Protei εκχώρησε την απαίτησή της για διανομή των κερδών της HSW στην έκταση που το δάνειο των 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων αντιπροσωπεύει το πραγματικό ονομαστικό κεφάλαιο (Stammkapital) της HSW.

Η σύμβαση προέβλεπε επίσης ότι η Protei θα έπρεπε να συνεχίσει τη λειτουργία της HSW, ότι δεν θα μπορούσε να αποφασίσει τη θέση της HSW σε εκκαθάριση χωρίς της συναίνεση της HLB και ότι για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τη διαχείριση ή το συμβούλιο εποπτείας της επιχείρησης θα χρειαζόταν η συναίνεση της HLB. Η σύμβαση προέβλεπε περαιτέρω ότι η Protei δεν θα είχε το δικαίωμα να πωλεί μετοχές της HSW, αν η HLB διατύπωνε αντιρρήσεις. Συμφωνήθηκε ότι η Protei θα υπεχρεούτο να αρχίσει διαπραγματεύσεις με ενδεχόμενους αγοραστής, αν το ζητούσε η HLB. Η HLB επιφυλάχθηκε του δικαιώματός της να συμμετέχει σε διαπραγματεύσεις σχετικά με την πώληση της HSW.

Με ανακοίνωση της 8ης Σεπτεμβρίου 1994, η γερμανική κυβέρνηση εξήγησε ότι, λόγω αυτής της συμβατικής ρύθμισης, η οποία επιτρέπει την άσκηση αποφασιστικής επιρροής εκ μέρους των HLB/EXA επί της διαχείρισης της HSW, η EXA εξετέθη σε οικονομικό κίνδυνο ισοδύναμο με τον κίνδυνο που αναλαμβάνει ένας μέτοχος που εισφέρει κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου, χωρίς να καθίσταται κύριος της εταιρείας.

Μεταξύ 1984 και 1994, πληρώθηκαν 2,8 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για χρεωλύσια και 2,7 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για τόκους του δανείου των 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων της HLB. Στις 19 Ιουνίου 1986, το ονομαστικό κεφάλαιο της HSW αυξήθηκε κατά 11,5 εκατομμύρια μάρκα, τα οποία συγκεντρώθηκαν από ίδιους πόρους.

Το σχέδιο αναδιάρθρωσης στηρίχθηκε με κρατική ενίσχυση που εγκρίθηκε από την Επιτροπή (46 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για επενδύσεις, ενίσχυση για το κλείσιμο εγκαταστάσεων, έρευνα και ανάπτυξη και ζημίες εκμετάλλευσης, καθώς και κρατική εγγύηση 40 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων). Η HSW έλαβε τελικά μόνο 23,5 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για επενδύσεις, δαπάνες κλεισίματος εγκαταστάσεων και ζημίες εκμετάλλευσης. Τα υπόλοιπα 22,5 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα δεν χορηγήθηκαν, διότι η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αρνήθηκε να χορηγήσει το μερίδιό της για επενδυτική ενίσχυση, λόγω του ότι μέρος της επένδυσης στην οποία πρόκειται να παρασχεθεί στήριξη είχε ήδη πραγματοποιηθεί από την παλαιά HSW, ενώ ένα άλλο μέρος τελικά δεν πραγματοποιήθηκε. Περαιτέρω, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση αρνήθηκε να καταβάλει το μερίδιό της ύψους 15 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, διότι η ενίσχυση για την κάλυψη λειτουργικών ζημιών συνεδέετο με ζημίες της παλαιάς HSW, η οποία είχε κηρυχθεί σε πτώχευση, και όχι δαπάνες που θα έπρεπε να καλύψει η νέα HSW. Εγκεκριμένες εγγυήσεις ύψους μέχρι 27 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων ουδέποτε χρησιμοποιήθηκαν, διότι η HSW αποφάσισε να χρησιμοποιήσει άλλες δυνατότητες χρηματοδότησης.

Κατά την έναρξη των δραστηριοτήτων της HSW, το 1984, η HLB χορήγησε στην εταιρεία ανανεούμενη πιστωτική διευ-

κόλυση ύψους 130 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Η πιστωτική διευκόλυνση χορηγήθηκε βάσει τακτικά ανανεούμενων ετήσιων συμβάσεων. 60 % αυτής της πιστωτικής διευκόλυνσης (78 εκατομμύρια μάρκα) χορηγήθηκε κατόπιν εντολής της EXA. Σύμφωνα με τις διατάξεις της γερμανικής νομοθεσίας (παρ. 778 του Bürgerliches Gesetzbuch, (αστικού κώδικα, στο εξής καλουμένου «BGB»), η EXA υποχρεούται να αποζημιώσει την τράπεζα για όλες τις δαπάνες στις οποίες υπεβλήθη κατά την εκτέλεση της εντολής αυτής κατά τον ίδιο τρόπο, ως εάν η τράπεζα είχε λάβει εγγύηση (παρ. 765 ff BGB). Σε ασφάλεια της πιστωτικής διευκόλυνσης μεταβιβάστηκε η κυριότητα κυκλοφορούντων στοιχείων του ενεργητικού και εκχωρήθηκαν απαιτήσεις της HSW έναντι τρίτων. Η γερμανική κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η εκτιμώμενη αξία των εγγυήσεων που παρασχέθηκαν κατά την περίοδο μεταξύ 1984 και 1994 ήταν η εξής:

Ημερομηνία	Εγγυήσεις (εκατομμύρια γερμανικά μάρκα)	Εγγυήσεις (% πιστωτικής διευκόλυνσης)
30. 12. 1984	144,0	110,7
30. 12. 1985	157,2	120,9
30. 12. 1986	130,0	100,0
30. 12. 1987	144,1	110,8
30. 12. 1988	172,4	132,6
30. 12. 1989	174,7	134,3
30. 12. 1990	204,3	157,1
30. 12. 1991	167,0	128,4
30. 12. 1992	179,1	137,7
30. 12. 1993	208,4	138,9
30. 12. 1994	204,6	117,5

Κατά την περίοδο 1984-1993, η HSW σημείωσε ζημίες, εκτός από τέσσερα έτη. Ο ακόλουθος πίνακας εμφανίζει τα ετήσια καθαρά αποτελέσματα εκμετάλλευσης σε εκατομμύρια μάρκα:

1984	+ 13,3
1985	- 2,6
1986	+ 1,3
1987	- 16,5
1988	- 5,7
1989	+ 15,7
1990	+ 8,9
1991	- 8,5
1992	- 19,8
1993	- 24,4

Η πιστωτική διευκόλυνση της HLB δεν χρησιμοποιήθηκε ποτέ πλήρως μέχρι το 1992. Το 1992, η HSW σημείωσε ζημίες 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων περίπου. Για να συνεχίσει τη λειτουργία της, χρειαζόταν παράταση της πιστωτικής διευκόλυνσης που εξέπνεε στο τέλος του έτους, καθώς και πρόσθετη πιστωτική διευκόλυνση ίδιου ύψους. Η ίδια η HLB, ενεργούσα ως εμπορική τράπεζα υποχρεωμένη να ακολουθεί ορθή επιχειρηματική πρακτική, αρνήθηκε να επεκτείνει την πιστωτική διευκόλυνση. Με εντολή της EXA, χορήγησε τελικά επέκταση 20 εκατομμυρίων γερμανικών

μάρκων το Δεκέμβριο 1992, υπό τον όρο, ο οποίος επεδιήθη από την επιτροπή πιστώσεων της EXA, ότι η εταιρεία θα υπέβαλε πρόσφορη μελέτη αναδιάρθρωσης.

Το 1993, η HSW σημείωσε ζημίες ύψους 24,4 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Για να συνεχίσει τη λειτουργία της, χρειαζόταν παράταση της επεκταθείσας ανανεούμενης πιστωτικής διευκόλυνσης 150 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που εξέπνεε στο τέλος του έτους, καθώς και νέα επέκταση της πιστωτικής διευκόλυνσης. Η διοίκηση της HLB αρνήθηκε να παρατείνει την πιστωτική διευκόλυνση. Η τράπεζα δεν ήταν πρόθυμη να συνεχίσει την προηγούμενη δέσμευσή της, η οποία κατά ποσό 52 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων δεν εκαλύπτετο από την εντολή της EXA. Η EXA έδωσε εντολή στην HLB να παρατείνει την πιστωτική διευκόλυνση, να χορηγήσει επέκταση 24 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και ενδιάμεση πιστωτική διευκόλυνση 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων από τις αρχές του 1994. Συνεπώς, το σύνολο της πιστωτικής διευκόλυνσης, συμπεριλαμβανομένης της ενδιάμεσης διευκόλυνσης, καλύφθηκε από την υποχρέωση της EXA να αποζημιώσει την τράπεζα για τις σχετικές δαπάνες της. Έτσι, η EXA αποδέχθηκε τον πλήρη οικονομικό κίνδυνο όλων των δανείων που είχαν χορηγηθεί στην εταιρεία.

Μια έκθεση εμπειρογνομόνων του Ιανουαρίου 1994, η οποία συντάχθηκε μετά από αίτημα της επιτροπής πιστώσεων της EXA, κατέληξε στο πόρισμα ότι σε περίπτωση εκκαθάρισης της HSW, η Πόλη του Αμβούργου θα εβαρύνετο με ζημία 200 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων περίπου. Σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονες, η καλύτερη λύση ήταν η ιδιωτικοποίηση της εταιρείας, διότι τα έξοδα που θα εβαρύναν την Πόλη του Αμβούργου θα ήταν χαμηλότερα σε σύγκριση με τη «συνεχιζόμενη ενίσχυση μέχρι την ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης». Αποφασίστηκε να αρχίσουν διαπραγματεύσεις με πιθανούς αγοραστές, ούτως ώστε να εξοφληθεί έστω και μέρος των δανείων αργότερα.

Το Φεβρουάριο 1994, η Protei μεταβίβασε τις μετοχές της στην HSW στο G. Σε αντιστάθμισμα, ο G. ανέλαβε την ευθύνη για τις εναπομένουσες απαιτήσεις της HLB, οι οποίες ανήρχοντο συνολικά σε 17,2 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα προερχόμενα από το δάνειο των 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων προς την Protei για την κάλυψη του μετοχικού της κεφαλαίου και κατέβαλε ως τίμημα αγοράς μόνο 275 000 μάρκα. Αυτό το τίμημα αγοράς συγκεντρώθηκε μέσω δανείου από την HLB. Επίσης, στον G. παρασχέθηκε το δικαίωμα να εξοφλήσει τα δάνεια με τη μεταβίβαση των μετοχών της HSW στην HLB, ανεξάρτητα από το αν η αξία των μετοχών θα αρκούσε για την ικανοποίηση της απαίτησης της τράπεζας.

Τον Αύγουστο 1994, αμέσως μετά την απόφαση της Επιτροπής να κινηθεί την παρούσα διαδικασία, μια διεθνής ιδιωτική τράπεζα επενδύσεων, στην οποία η EXA ανέθεσε την οργάνωση και το συντονισμό της πώλησης της HSW, προετοίμασε διαγωνισμό και κάλεσε ορισμένες εθνικές και διεθνείς εταιρείες παραγωγής σιδήρου και χάλυθα να υποβάλουν προσφορά για την εξαγορά της HSW. Τα συμβατικά τεύχη πληροφορούσαν τους υποψήφιους διαγωνιζόμενους ότι ο G. είχε εξουσιοδοτήσει την FHH να διαθέσει τις μετοχές της HSW και ότι η EXA θα πρόεβαινε στην πώληση της HSW επικουρούμενη από την τράπεζα επενδύσεων.

Με σύμβαση που συνήφθη στις 27 Δεκεμβρίου 1994, η HSW αναλήφθηκε από την Ispat. Η μεταβίβαση των μετοχών είχε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1995. Το τίμημα αγοράς των μετοχών ύψους 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων καταβλήθη στον G, ο οποίος μεταβίβασε αμέσως το ποσό αυτό στην HLB. Ο G ενήργησε, όσον αφορά τη μεταβίβαση των μετοχών στην Ispat, κατόπιν εντολής της HLB, διότι η τράπεζα είχε αξίωση έναντι του G επί των μετοχών της HSW, ο οποίος έτσι ικανοποίησε την τράπεζα ως προς όλες τις απαιτήσεις που απέρρεαν από το δάνειο 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων του 1984 και το δάνειο 275 000 μάρκων προς τον G για την κάλυψη του τιμήματος αγοράς των μετοχών της HSW.

Κατά τη διάρκεια του 1994, η πιστωτική διευκόλυνση χρησιμοποιήθηκε σχεδόν ολοσχερώς. Στις 15 Σεπτεμβρίου 1994, για παράδειγμα, η HSW χρησιμοποίησε 173,7 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα της πιστωτικής διευκόλυνσης. Μέχρι τις 30 Δεκεμβρίου 1994, η HSW είχε 166,7 εκατομμύρια μάρκα από την πιστωτική διευκόλυνση. Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994, οι απαιτήσεις της HLB έναντι της HSW από την πιστωτική διευκόλυνση ανήρχοντο σε 154,1 εκατομμύρια μάρκα, τα οποία εκάλυπτοντο κατά 100 % από την εντολή της EXA. Οι γερμανικές αρχές δεν εξήγησαν πώς και γιατί μειώθηκε το ποσό της χρησιμοποιηθείσας πιστωτικής διευκόλυνσης μεταξύ των δύο αυτών ημερών. Η γερμανική κυβέρνηση δεν πληροφόρησε την Επιτροπή αν χρησιμοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του 1994 η ενδιάμεση πιστωτική διευκόλυνση των 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.

Η HLB και η Ispat συνήψαν, την ίδια ημέρα που υπεγράφη η σύμβαση μεταξύ G και Ispat για τη μεταβίβαση των μετοχών της HSW, ξεχωριστή σύμβαση. Η σύμβαση αυτή, η οποία κάλυπτε την πώληση στην Ispat των απαιτήσεων της HLB έναντι της HSW που απέρρεαν από την πιστωτική διευκόλυνση, αντιπροσωπεύει τη σημαντικότερη από τις συμβατικές ρυθμίσεις για την πώληση της HSW. Συντάχθηκε ακολουθώντας πιστά το τυποποιημένο υπόδειγμα που χρησιμοποιεί για τις ιδιωτικοποιήσεις της η Treuhandanstalt, το κρατικό όργανο που έχει επιφορτισθεί με την ιδιωτικοποίηση των πρώην κρατικών εταιρειών της Ανατολικής Γερμανίας. Στο προσοίμιο της σύμβασης εξηγείται ότι η EXA ενδιαφέρεται άμεσα για τη συνέχιση της λειτουργίας της HSW και, συνακόλουθα, για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας. Ο πρόλογος της σύμβασης εξηγεί περαιτέρω ότι η καθαρή θέση της HSW είναι αρνητική και ότι «δεν μελετάται περαιτέρω εισφορά ρευστότητας από τη Hamburgische Landesbank». Συνεπώς, η εταιρεία εφέρετο στα πρόθυρα της πτώχευσης.

Η σύμβαση εξηγεί περαιτέρω ότι τα δάνεια της HLB εχορηγήθησαν ως ίδια κεφάλαια (eigenkapitalersetzende Darlehen), δηλαδή σε περίπτωση πτώχευσης δεν θα εθεωρούντο πτωχευτικές απαιτήσεις, αλλά θα είχαν την ίδια μεταχείριση με άμεσες εισφορές κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου από μέτοχο στην περίπτωση που η εταιρεία χρειαζόταν επιπλέον κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου για να αποφύγει την πτώχευση. Δυνάμει των διατάξεων της εν λόγω σύμβασης, το σύνολο των απαιτήσεων επί της HSW εκχωρείται από την HLB στην Ispat αντί τιμήματος αγοράς που θα καθοριστεί βάσει πολύπλοκου τύπου. Το ποσό που προέ-

κυψε βάσει αυτού του τύπου μπορεί να περιγραφεί ως αξία ξεπουλήματος. Αυτό είναι το ποσό που θα λάβει η Ispat αν αποφασίσει να μην συνεχίσει τη λειτουργία της HSW, αλλά να πωλήσει αμέσως όλα τα στοιχεία του ενεργητικού, τα αποθέματα και τις απαιτήσεις. Το ποσό που υπολογίστηκε βάσει του τύπου αυτού θα μειωνόταν κατά το κόστος αποζημίωσης μέχρι εκατό εργατών και διοικητικών στελεχών της HSW, το κόστος εκκαθάρισης δύο θυγατρικών εταιρειών και μέρος του κόστους εκτέλεσης της σύμβασης. Επιπλέον, η σύμβαση εξηγεί ότι η Ispat αναμένει πως η EXA θα άρει όλες τις υποχρεώσεις σχετικά με την υφιστάμενη περιβαλλοντική ζημία στο χώρο που χρησιμοποιεί η HSW. Η HLB δέχθηκε ότι σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί αυτή η άρση, το κόστος ανόρθωσης της περιβαλλοντικής ζημίας θα αφαιρεθεί από το τίμημα πώλησης. Οι γερμανικές αρχές εκτιμούν ότι το τίμημα πώλησης, το οποίο δεν έχει ακόμα καθοριστεί, θα κυμαίνεται μεταξύ 44 και 74 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (28 - 48 % της χρησιμοποιηθείσας πιστωτικής διευκόλυνσης της HLB). Η Ispat δεν θα ήταν υποχρεωμένη να συγκεντρώσει η ίδια αμέσως το τίμημα αγοράς, που θα συγκεντρωθεί μέσω δανείου (Kreditcontto) από την HLB καλυπτόμενου από τραπεζικές εγγυήσεις που θα παράσχει η Ispat, το οποίο θα μπορεί να καταγγείλει μόνο μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1995.

Δυνάμει των διατάξεων της σύμβασης, ο αγοραστής πρέπει να συνεχίσει τη λειτουργία της HSW στο επίπεδο της μέσης παραγωγής του 1994, να παράγει κυρίως χάλυβα υψηλής ποιότητας, να πραγματοποιήσει επενδύσεις ύψους τουλάχιστον 70 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, να διατηρήσει 630 θέσεις εργασίας, να διατηρήσει πλειοψηφική συμμετοχή στην HSW μέχρι το τέλος του 1999, να αυξήσει το μετοχικό κεφάλαιο κατά 30 εκατομμύρια μάρκα και να δεχθεί την παρακολούθηση της εκπλήρωσης όλων αυτών των υποχρεώσεων από την HLB. Οι υποχρεώσεις, οι οποίες ισχύουν μέχρι το 1999, καλύπτονται από συμβατικές ποινικές ρήτρες.

Σχετικά με τη διαδικασία που είχε κινήσει η Επιτροπή τον Ιούλιο 1994, τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν ότι θα ασκούσαν κάθε ένδικο βοήθημα κατά μέτρων που θα ζητούσε ενδεχομένως η Επιτροπή σε σχέση με τα δάνεια της HLB και την παροχή εγγυήσεων για την κάλυψη των δανείων αυτών από την EXA. Συμφώνησαν να προσαρμόσουν τη σύμβαση, αν απαιτείτο, για να εξασφαλιστεί η επιδίωξη της HSW. Η HLB έλαβε υπό σημείωση ότι η Ispat και η HSW δεν θα έφεραν καμία οικονομική επιβάρυνση προκύπτουσα από απόφαση της Επιτροπής.

III

Η γερμανική κυβέρνηση είναι της γνώμης ότι τα χρηματοδοτικά μέτρα της EXA και της HLB σχετικά με την HSW δεν αποτελούν κρατική ενίσχυση.

Όσον αφορά το δάνειο 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων του 1984, το οποίο χορηγήθηκε για τη συγκέντρωση του αρχικού μετοχικού κεφαλαίου της HSW, παραδέχθηκε ότι το δημόσιο ανέλαβε οικονομικό κίνδυνο ισοδύναμο προς τον κίνδυνο που θα αναλάμβανε μέτοχος ο οποίος θα εισέφερε κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου. Ωστόσο, είναι της γνώμης ότι ιδιώτης επενδυτής υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς θα είχε, την εποχή εκείνη, ενεργήσει κατά τον ίδιο τρόπο.

Μετά την κήρυξη σε πτώχευση της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH, οι απαιτήσεις της EXA και της HLB ανήχοντο συνολικά σε 181 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Τα αρμόδια δικαστήρια έκριναν ότι οι απαιτήσεις αυτές προήρχοντο από δάνεια αντί κεφαλαίου, πράγμα που σήμαινε ότι θα εξοφλούντο κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας μόνο αν ικανοποιούντο όλοι οι άλλοι, προνομιούχοι και μη, πιστωτές. Ο σύνδικος του προληπτικού συμβιβασμού, W, είχε ήδη προσπαθήσει χωρίς επιτυχία να εξεύρει αγοραστή που θα ήταν πρόθυμος να αναλάβει τον έλεγχο της εταιρείας. Όταν το Δικαστήριο κίνησε την πτωχευτική διαδικασία, η EXA και η HLB αποφάσισαν να προωθήσουν τη μεταβίβαση της λειτουργίας της HSW σε τιμή λειτουργούσας επιχείρησης, ούτως ώστε να αυξηθεί η πτωχευτική περιουσία σε βαθμό που να επιτρέπει την έστω και μερική κάλυψη των ληξιπροθέσμων απαιτήσεών τους. Οι γερμανικές αρχές είναι της γνώμης ότι και ένας ιδιώτης επενδυτής ευρισκόμενος στην ίδια θέση θα παρείχε την αναγκαία χρηματοδότηση για τη συνέχιση της λειτουργίας.

Επιπλέον, η γερμανική κυβέρνηση είναι της γνώμης ότι το δάνειο των 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, το οποίο χορηγήθηκε με εντολή της EXA, θα εκαλύπτετο από τις αποφάσεις της Επιτροπής του 1984 και 1985, με τις οποίες εγκρίθηκε η παροχή κρατικών εγγυήσεων υπέρ της HSW μέχρι ποσού 40 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Οι εγκριθείσες εγγυήσεις για δάνεια μέχρι 27 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα ουδέποτε χρησιμοποιήθηκαν, διότι η εταιρεία αποφάσισε να χρησιμοποιήσει άλλες δυνατότητες χρηματοδότησης.

Όσον αφορά την πιστωτική διευκόλυνση, οι γερμανικές αρχές επισήμαναν ότι καλύπτετο πάντα από την ασφάλεια την οποία ιδιωτική τράπεζα θα θεωρούσε επαρκή για ανάλογη πιστωτική διευκόλυνση. Η κρατική τράπεζα HLB επελέγη μόνο διότι προσέφερε καλύτερους όρους σε σύγκριση με ιδιωτικές τράπεζες λόγω της συγκεκριμένης θέσης της. Το γεγονός ότι 60 % της πιστωτικής διευκόλυνσης καλύφθηκε με την εντολή της EXA ήδη εξ αρχής εξηγείται από το γεγονός ότι η HSW δεν διαθέτει δικές της εγκαταστάσεις, ούτε ώστε να παράσχει εμπράγματα ασφάλεια. Σύμφωνα με τις γερμανικές αρχές, η HLB είναι γνωστή ως πολύ συνετή τράπεζα που καταβάλλει προσπάθειες για να αποκλείσει ακόμα και το μικρότερο κίνδυνο σχετικά με τις συναλλαγές της. Το γεγονός ότι η HLB ζήτησε επιπλέον ασφάλεια μέσω της πιστωτικής εντολής της EXA δεν υποδηλώνει, κατά τη γνώμη της γερμανικής κυβέρνησης, ότι μια ιδιωτική τράπεζα δεν θα είχε χορηγήσει παρόμοια πιστωτική διευκόλυνση χωρίς αυτή την επιπρόσθετη ασφάλεια. Συνεπώς, η πιστωτική εντολή της EXA θα πρέπει να θεωρηθεί αποκλειστικά ως μετάθεση κινδύνου από την HLB στην EXA, η οποία θα είχε μόνο εσωτερικές επιπτώσεις για τον προϋπολογισμό της EXA, αλλά δεν είχε καμία σχέση με την HSW. Συνεπώς, η γερμανική κυβέρνηση είναι της γνώμης ότι η πιστωτική διευκόλυνση δεν αποτελούσε ενίσχυση, τουλάχιστον μεταξύ 1984 και 1992.

Όσον αφορά την επέκταση της πιστωτικής διευκόλυνσης κατά 20 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα το Δεκέμβριο 1992, η οποία χορηγήθηκε κατ' εντολή της EXA και με πλήρη ανάληψη του κινδύνου από το Δημόσιο, η γερμανική κυβέρ-

νηση επισήμανε ότι οι εναλλακτικές επιλογές που διέθετε η HLB ήταν να χορηγήσει την επέκταση η οποία ήταν απαραίτητη για να διατηρηθεί σε λειτουργία η HSW, ή να διαγράψει ολόκληρη την απαιτήσή της ως μη ανακτήσιμη. Η εντολή της EXA, η οποία κάλυπτε την επιπρόσθετη δέσμευση της HLB ως εγγύηση, θα πρέπει, σύμφωνα με τη γερμανική κυβέρνηση, να θεωρηθεί απλή προσπάθεια της EXA να προστατεύσει τη θυγατρική της, HLB, από τους κινδύνους που συνδέονται με τη νομοθεσία περί δανείων αντί κεφαλαίου. Σύμφωνα με τη γερμανική κυβέρνηση, η απόφαση της τράπεζας να επεκτείνει την πιστωτική διευκόλυνση το Δεκέμβριο 1992 δεν είχε ως αιτία την εντολή. Μια ιδιωτική τράπεζα που θα αντιμετώπιζε το δίλημμα είτε να επεκτείνει και να παρατείνει τη δέσμευσή της, είτε να απωλέσει ολόκληρη τη χρηματοδότησή της, θα είχε λάβει την ίδια απόφαση.

Όσον αφορά την παράταση της πιστωτικής διευκόλυνσης το Δεκέμβριο 1993 και την επέκτασή της κατά 24 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, τη χορήγηση μιας ενδιάμεσης πιστωτικής διευκόλυνσης ύψους 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, καθώς και την επέκταση της εντολής της EXA για την κάλυψη ολόκληρης της χρηματοδότησης της HSW, η γερμανική κυβέρνηση είναι της γνώμης ότι η συμπεριφορά του Δημοσίου ήταν δικαιολογημένη από την άποψη επιχειρηματικά επιτυχούς, αλλά και κοινωνικά υπεύθυνης, μεταβίβασης της εταιρείας στον ιδιωτικό τομέα.

Η HLB δεν ήταν προετοιμασμένη να συνεχίσει τη δέσμευσή της, ούτε καν όσον αφορά το ποσό των 52 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που εκάλυπτε προηγουμένως, το οποίο ασφαλιζόταν από το κυκλοφορούν ενεργητικό της HSW. Η γερμανική κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η συμπεριφορά της HLB το Δεκέμβριο 1993 μπορεί να εξηγηθεί από το ότι μια νέα δικαστική απόφαση (!) σχετικά με το ζήτημα των δανείων αντί κεφαλαίου οδήγησε στο συμπέρασμα ότι το συνολικό δάνειο που είχε χορηγήσει η HLB θα αντιπροσώπευε τέτοιο δάνειο αντί κεφαλαίου, το οποίο θα χανόταν ολοσχερώς σε περίπτωση πτώχευσης.

Η EXA, η οποία αντιμετώπιζε τον ίδιο κίνδυνο όσον αφορά τη δέσμευσή της των 98 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, αποφάσισε να παράσχει την αναγκαία χρηματοδότηση, ούτως ώστε να επιτραπεί μερική έστω εξόφληση των δανείων και συνέχιση της εταιρείας μετά από οργανωμένη μεταβίβαση στον ιδιωτικό τομέα. Οι γερμανικές αρχές είναι της γνώμης ότι η δέσμευση αυτή των αρχών του Αμβούργου πρέπει να συγκριθεί με υψηλού κινδύνου επένδυση σε επισφαλή ομόλογα (junk bonds), η οποία, όπως αναφέρουν, είναι δυνατή στη χρηματαγορά των ΗΠΑ με ετήσια απόδοση 15 %. Αν το 100 % της χρηματοδότησης της HSW μετά το Δεκέμβριο του 1993 αποτελούσε κρατική ενίσχυση, το ποσό αυτό θα περιοριζόταν, κατά τη γνώμη της γερμανικής κυβέρνησης, στην απόδοση αυτή, διότι η εταιρεία θα είχε τη δυνατότητα να καλύψει τη χρηματοδότησή της με τέτοιους τίτλους.

(!) Η απόφαση αυτή του Bundesgerichtshof, η οποία ελήφθη στις 13 Ιουλίου 1992 και δημοσιεύθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1992 στο Der Betrieb 1992, σ. 2026, κάλυπτε υπόθεση άσχετη προς την παρούσα, στην οποία δανειστής είχε ανάλογη συμβατική σχέση με τον οφειλέτη του, όπως η HLB με την HSW.

Επιπλέον, οι γερμανικές αρχές προβάλλουν τα ίδια επιχειρήματα όπως και για την επέκταση 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων του Δεκεμβρίου 1992 και είναι της γνώμης ότι κάθε άλλη τράπεζα θα είχε συμπεριφερθεί όπως η EXA, όταν αποφάσισε να καλύψει ολόκληρη την πιστωτική διευκόλυνση το Δεκέμβριο 1993, να χορηγήσει επέκταση 24 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και ενδιάμεση πιστωτική διευκόλυνση 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων.

IV

Η Hamburger Stahlwerke GmbH είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 80 της συνθήκης ΕΚΑΧ, διότι παράγει προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι της συνθήκης ΕΚΑΧ. Συνεπώς, εφαρμόζονται οι διατάξεις της συνθήκης ΕΚΑΧ και του Κώδικα ενισχύσεων χαλυβουργίας.

Κατά την έννοια του άρθρου 4 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚΑΧ, κρατική ενίσχυση αποτελεί, μεταξύ άλλων, κάθε μεταβίβαση δημόσιων πόρων σε δημόσιες ή ιδιωτικές χαλυβουργικές επιχειρήσεις, υπό μορφή ανάληψης μεριδίων συμμετοχής, παροχής κεφαλαίων ή παρεμφερούς χρηματοδότησης, όταν η μεταβίβαση αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί γνήσια παροχή κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου σύμφωνα με τη συνήθη επενδυτική πρακτική στην οικονομία αγοράς, η οποία να επιτρέπει ευλόγως την προοπτική μέλλουσας απόδοσης της επένδυσης ή άλλου εισοδήματος (!).

Η Hamburger Stahlwerke GmbH ήταν de facto δημόσια χαλυβουργική εταιρεία, από την ίδρυσή της το 1984. Το δημόσιο συγκέντρωσε το σύνολο του μετοχικού της κεφαλαίου και εισέφερε στην εταιρεία αυτό το κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου μέσω των HLB, W, G και Protei. Οι G και W οι οποίοι έλεγχαν την Protei και ασκούσαν την καθημερινή διαχείρισή της, δεσμεύοντο από αυστηρές συμβατικές υποχρεώσεις που τους επέβαλλε η σύμβαση με την HLB, η οποία, ενεργούσα για λογαριασμό της EXA, τους αποστέρησε βασικών δικαιωμάτων συνδεδεμένων προς κανονικό μερίδιο συμμετοχής.

Η όλη συμβατική ρύθμιση που συνήφθη το 1984 προέβλεπε έλεγχο της EXA επί της HSW μέσω της HLB. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 83, η συνθήκη ΕΚΑΧ δεν προδικάζει με κανένα τρόπο το καθεστώς ιδιοκτησίας των επιχειρήσεων επί των οποίων εφαρμόζεται. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να διαχειρίζονται χαλυβουργικές εταιρείες υπό δημόσιο έλεγχο.

Όσον αφορά το δάνειο 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορήγησε η EXA μέσω της HLB στην Protei για να συγκεντρώσει το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της HSW, συμπεραίνεται ότι η παροχή αυτού του δανείου ήταν

ανάλογη με άμεση εισφορά κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου. Η σύμβαση μεταξύ της δημόσιας τράπεζας HLB, η οποία ενεργούσε βάσει οδηγιών της EXA, και των δανειστών, προέβλεπε ότι το κεφάλαιο και οι τόκοι του δανείου θα εξοφλούντο στο δημόσιο μόνον αν η HSW σημείωνε κέρδη. Βάσει των διατάξεων αυτών, κατά τη διάρκεια μιας δεκαετίας καταβλήθηκαν μόνο 2,8 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για χρεώλυσια και 2,7 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα για τόκους. Η πώληση των μετοχών, η οποία έγινε δεκτό ότι θα αντικαθιστούσε την εξόφληση του δανείου, κάλυψε επιπλέον ποσό 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, ούτως ώστε η τελική απώλεια της EXA, μη υπολογιζόμενων κανονικών τόκων, όσον αφορά το δάνειο για τη συγκέντρωση κεφαλαίου ανέρχεται σε 4,5 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Οι διατάξεις σχετικά με την εξόφληση και τους τόκους που θα επεβάλλοντο επί του δανείου για τη συγκέντρωση του μετοχικού κεφαλαίου αντιπροσωπεύουν το κανονικό εισόδημα που θα ελάμβανε επενδυτής για κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου που θα εισέφερε σε ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης. Συνεπώς, το δάνειο πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί παροχή κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου.

Το επιχείρημα της γερμανικής κυβέρνησης ότι και ιδιώτης επενδυτής θα είχε συγκεντρώσει κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου για να το εισφέρει στη νέα HSW, ούτως ώστε να επιτραπεί η συνέχιση της λειτουργίας της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH, δεν είναι πειστικό. Η Επιτροπή εστιάζει πάντα την προσοχή της στη συμπεριφορά των ιδιωτών επενδυτών για να διαπιστώσει κατά πόσον μια δεδομένη δημόσια παροχή κεφαλαίου αντιστοιχεί σε συνήθη πρακτική της αγοράς. Ο σύνδικος του προληπτικού συμβιβασμού προσπάθησε χωρίς επιτυχία επί ένα έτος να ανεύρει ιδιώτη επενδυτή για να αναλάβει τις δραστηριότητες. Η συμπεριφορά των ιδιωτών επενδυτών οι οποίοι εκλήθησαν τότε να αναλάβουν την εταιρεία αποδεικνύει ότι ένας ιδιώτης επενδυτής χωρίς ιδιαίτερη σχέση με την παλαιά Hamburger Stahlwerke GmbH δεν θα είχε εισφέρει κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου για να χρηματοδοτήσει απορροφώσα εταιρεία.

Το 1984, όταν η Επιτροπή εξέτασε την ενίσχυση για το σχέδιο αναδιάρθρωσης, όπως υποβλήθηκε από τις γερμανικές αρχές, η εταιρεία κρίθηκε διώσιμη, δεδομένης της εικαζόμενης προθυμίας του ιδιώτη επενδυτή Protei να διακινδυνεύσει ίδια ιδιωτικά κεφάλαια, ενώ η τελικά εγκριθείσα ενίσχυση εθεωρείτο τότε ότι δεν υπερέβαινε το ποσό που απαιτείτο για την αναδιάρθρωση της HSW. Το γεγονός ότι ακόμα και με την προοπτική της λήψης τόσο ουσιαστικής βοήθειας (η πρόθεση χορήγησης της ενίσχυσης είχε γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή ήδη από το 1982) δεν ανευρέθηκε ιδιώτης επενδυτής για να αναλάβει τις δραστηριότητες της παλαιάς Hamburger Stahlwerke GmbH υπογραμμίζει ότι ιδιώτης επενδυτής δεν θα ήταν πρόθυμος να εισφέρει κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου.

Το γεγονός ότι και η HLB παρέσχε κάποια χρηματοδότηση για τη νέα HSW δεν συνηγορεί για το αντίθετο. Η HLB δεν παρέσχε τα δάνεια στο πλαίσιο της πιστωτικής διευκόλυνσης υπό προϋποθέσεις που θα επέτρεπαν να θεωρηθούν εξαρχής ανάλογα προς κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου.

(¹) Βλ. Δικαστήριο, Υποθέσεις C 40/85 Βέλγιο κατά της Επιτροπής, Συλλογή 1986, 2321, 2345, C 303/88 Ιταλία κατά της Επιτροπής, Συλλογή 1991 I, 1433, 1476 («ENI Lanerossi»), απόφαση της Επιτροπής αριθ. 3855/91/ΕΚΑΧ, ΕΕ αριθ. L 362 της 31. 12. 1991, σ. 57, 5η παράγραφος υπό II, και ανακοίνωση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη σχετικά με τις δημόσιες επιχειρήσεις, ΕΕ αριθ. L 307 της 13. 11. 1993, παράγραφοι 10 έως 21.

Η ΗSW έπρεπε να καταβάλλει τόκους ακόμα και τα έτη που δεν σημείωνε κέρδη. Η τράπεζα ελάμβανε εγγυήσεις για την κάλυψη των δανείων της, οι οποίες ήσαν αξιόλογες, τουλάχιστον εφόσον τα δάνεια δεν εθεωρούντο ότι εχορηγούνται αντί κεφαλαίου.

Συνεπώς, συμπεραίνει κανείς ότι το δάνειο 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, το οποίο παρέσχε η EXA μέσω των HLB και Protei για την κάλυψη του αρχικού μετοχικού κεφαλαίου της ΗSW, αποτελεί κρατική ενίσχυση.

Η Επιτροπή ενέκρινε το 1984 και το 1985 την παροχή κρατικών εγγυήσεων υπέρ της ΗSW μέχρι ύψους 40 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Εγγυήσεις ύψους 27 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων δεν χρησιμοποιήθηκαν. Εφόσον η γερμανική νομοθεσία προβλέπει ότι οι εντολές χορήγησης δανείου (Kreditauftrag) γεννούν ευθύνη του εντολέα ανάλογη προς την προβλεπόμενη από τις διατάξεις περί ευθύνης εγγυητή (παρ. 778, 765 ff BGB), η εντολή παροχής πίστωσης της EXA η οποία κάλυπτε το δάνειο των 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων είναι ανάλογη προς κρατική εγγύηση. Η ευθύνη που γεννάται από την εντολή αυτή είναι η ίδια με εκείνη που γεννάται από εγγύηση. Συνεπώς, η ενίσχυση που αφορά το δάνειο μετοχικού κεφαλαίου 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων καλύπτεται από την έγκριση της Επιτροπής των ετών 1984/85.

Όσον αφορά την πιστωτική διευκόλυνση που χορήγησε η HLB, η οποία καλύπτεται κατά το μεγαλύτερο μέρος από την εντολή χορήγησης πίστωσης της EXA, από το 1984, φαίνεται σκόπιμο να εξεταστεί πρώτα η δομή των χρηματοδοτικών διακανονισμών που αφορούσαν την ίδρυση της απορροφώσας εταιρείας, της νέας ΗSW.

Όταν άρχισε η διαδικασία κήρυξης σε πτώχευση της παλαιάς ΗSW, κατέστη σαφές ότι οι απαιτήσεις της HLB, συνολικού ύψους 52 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, και της EXA, συνολικού ύψους 129 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, δεν θα εκαλύπτοντο.

Ο λόγος ήταν ότι τα δάνεια των EXA και HLB θεωρήθηκε ότι είχαν χορηγηθεί αντί κεφαλαίου, με το αποτέλεσμα ότι θα εξοφλούντο στο πλαίσιο της διαδικασίας πτώχευσης μόνο μετά την ικανοποίηση όλων των δανειστών, προνομιούχων και μη. Το κλείσιμο της επιχείρησης θα οδηγούσε σε κόστος καθαρισμού του χώρου, κοινωνικό κόστος (κοινωνικό σχέδιο) και στην πώληση των περιουσιακών στοιχείων σε αξία εκκαθάρισης, η οποία είναι πολύ κατώτερη από την αξία της λειτουργούσας επιχείρησης.

Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, η HLB ήταν πρόθυμη να χορηγήσει χρηματοδότηση υπό μορφή δανείων για τη νέα ΗSW, ούτως ώστε να επιτραπεί η μερική τουλάχιστον αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων χρεών της, και τελικά έλαβε 90 % των οφειλομένων σε αυτή 52 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Η απόφαση της HLB να χορηγήσει δάνειο του ίδιου ακριβώς ύψους, 52 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, με τον κίνδυνο που είχε αναλάβει, ούτως ώστε να χρηματοδοτήσει διακανονισμό που οδήγησε στο αποτέλεσμα αυτό, φαίνεται εύλογη από οικονομική άποψη.

Η EXA χορήγησε το δάνειο για τη συγκέντρωση μετοχικού κεφαλαίου ύψους 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων μέσω της HLB, κάλυψε 78 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από την πιστωτική διευκόλυνση για τη χρηματοδότηση της λειτουργίας της νέας ΗSW, προσέφερε ενίσχυση χρηματοδοτούμενη από την ίδια την EXA (το υπόλοιπο της εγκριθείσας ενίσχυσης επρόκειτο να καλυφθεί από ομοσπονδιακούς πόρους) 23.5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων περίπου και εγγυήσεις μέχρι ποσού 40 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Η συνολική συμβολή της EXA, χωρίς τις εγγυήσεις, ανέρχεται σε περίπου 121,5 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα.

Είναι συνεπώς προφανές ότι πρόθεση της HLB και της EXA ήταν μόνο να χορηγήσουν ποσά ίσα με τα ληξιπρόθεσμα χρέη της παλαιάς ΗSW προς αυτές, ούτως ώστε να επιτραπεί η συνέχιση της λειτουργίας στο πλαίσιο απορροφώσας εταιρείας και να καταστεί έτσι δυνατή λύση που απέφυγε το επιπλέον κόστος του κλεισίματος.

Η HLB έλαβε τελικά 90 % των απαιτήσεων της κατά της παλαιάς ΗSW, ενώ η EXA έλαβε μόνο 60 % των παλαιών απαιτήσεων της. Η κύρια διαφορά, ωστόσο, ήταν εγγενής στη δομή των ασφαλειών που είχε λάβει η HLB και η EXA για την κάλυψη της πιστωτικής διευκόλυνσης. Η HLB, ως επίσημος πιστωτής και της πιστωτικής διευκόλυνσης 78 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκε με εντολή της EXA, είχε λάβει ως ασφάλεια την κυριότητα κυκλοφορούντων στοιχείων ενεργητικού και απαιτήσεων της ΗSW. Εφόσον η εντολή χορήγησης πίστωσης του Αμβούργου γέννησε ευθύνη της EXA για την κάλυψη όλων των εξόδων που θα εβάρυναν την HLB σχετικά με την πιστωτική διευκόλυνση των 78 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων οι ασφάλειες αυτές θα κάλυπταν αυτό το τμήμα της πιστωτικής διευκόλυνσης μόνο αν η τελική αξία των ασφαλειών υπερέβαινε το δάνειο που χορήγησε η HLB με ίδιο κίνδυνο. Δεδομένου ότι η αξία των ασφαλειών ως λειτουργούσας επιχείρησης εκτιμήθηκε ότι εκυμαινέτο μεταξύ 144 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων το 1984 και 204 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων το 1994, είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι η αξία εκκαθάρισης των ασφαλειών υπερέβαινε πάντα το ποσό των 52 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Το γεγονός ότι το τμήμα αγοράς που υπερχρεούτο να καταβάλει η Israt βάσει του συμβατικού τύπου εκτιμάται σήμερα ότι κυμαίνεται μεταξύ 44 και 74 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων ενισχύει το συμπέρασμα αυτό. Η HLB συμφώνησε να χορηγήσει την πιστωτική διευκόλυνση με την κάλυψη ασφαλειών που θα επέτρεπαν σε κάθε περίπτωση να ικανοποιηθεί προνομιακά πριν μπορέσει να επωφεληθεί των ασφαλειών η EXA.

Όταν χορηγήθηκε η ανανεούμενη πιστωτική διευκόλυνση, η οποία ανανεωνόταν τακτικά μεταξύ 1984 και 1992, η νέα ΗSW δεν αντιμετώπιζε οικονομικές δυσκολίες σε έκταση που να απαιτείται εισφορά επιπλέον κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου από τους μετόχους της για την αποφυγή της πτώχευσης. Η εταιρεία είχε επαρκή ίδια κεφάλαια για να καλύψει την εν μέρει ζημιόγρονη λειτουργία της. Συνεπώς, η HLB δεν είχε λόγο να φοβάται απώλεια της ασφάλειάς της λόγω της γερμανικής νομοθεσίας περί δανείων αντί κεφαλαίου, παρόλο που η συμβατική ρύθμιση για την ίδρυση της νέας ΗSW αποτελούσε προφανή προσπάθεια παράκαμψης της εν λόγω νομοθεσίας.

Ο αρχικός υπολογισμός των HLB και EXA σχετικά με την πιθανότητα εξόφλησης των ληξιπροθέσμων απαιτήσεων τους κατά της παλαιάς HSW απεδείχθη σχεδόν ορθός. Η HLB έλαβε 90 % των ληξιπροθέσμων απαιτήσεων της, οι οποίες στο πλαίσιο της πτωχευτικής διαδικασίας της παλαιάς HSW δεν εκαλύπτοντο από ισχυρές ασφάλειες και αντικατέστησε την απαίτηση αυτή από νέα απαίτηση βασισμένη σε πιστωτική διευκόλυνση χορηγηθείσα με ίδιο κίνδυνο, η οποία εκάλυπτε το ίδιο ποσό, αλλά εξασφαλιζόταν από τη νέα HSW. Η HLB θα είχε να αντιμετωπίσει δυσκολίες παρόμοιες με την πτώχευση της παλαιάς HSW, μόνον αν η οικονομική κατάσταση της νέας HSW χειρότερου σε σημείο που να απαιτεί συμπληρωματική εισφορά κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου, διότι στην περίπτωση αυτή θα καθίστατο εφαρμοστέα η νομοθεσία περί δανείων αντί κεφαλαίου. Όταν η HLB εδέχθη να χορηγήσει την πιστωτική διευκόλυνση διέθετε δύο ασφαλιστικές δικλίδες. Πρώτον, η ρύθμιση για την ίδρυση της νέας HSW δεν ήταν την εποχή εκείνη ευρέως γνωστή ως δυνατότητα παράκαμψης της νομοθεσίας περί δανείων αντί κεφαλαίου, ούτως ώστε οποιοσδήποτε επόμενος σύνδικος πτωχεύσεως θα αντιμετώπιζε τον κίνδυνο δικαστικής ήττας. Δεύτερον, και σημαντικότερο, η EXA είχε δείξει ότι ήταν πρόθυμη να διατηρήσει την HSW σε λειτουργία για να εξασφαλίσει θέσεις εργασίας. Η HLB συνεπέρανε ευλόγως ότι η EXA θα ήταν πρόθυμη να ενισχύσει την HSW σε περίπτωση χειρότερης της οικονομικής της κατάστασης.

Τα συμπεράσματα αυτά υπογραμμίζονται από τη συμπεριφορά της EXA το Δεκέμβριο 1992 και το Δεκέμβριο 1993, όταν η HSW άρχισε να αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες και χρειαζόταν επιπλέον ρευστότητα για να συνεχίσει τη λειτουργία της. Το Δεκέμβριο 1992, η HSW, αφού είχε σημειώσει αρνητικά αποτελέσματα εκμετάλλευσης 8,5 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και 19,8 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων το 1991 και το 1992, χρειάστηκε επέκταση της πιστωτικής διευκόλυνσης κατά 20 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα. Η HLB και η EXA έπρεπε να αποφασίσουν αν θα ανανεώναν την πιστωτική διευκόλυνση και αν θα χορηγούσαν την αιτούμενη επέκταση. Η HLB αποφάσισε να συνεχίσει την πιστωτική διευκόλυνση 52 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που είχε χορηγήσει με ίδιο κίνδυνο, χωρίς την κάλυψη της εντολής χορήγησης πίστωσης της EXA, αλλά αρνήθηκε να συμμετάσχει σε οποιαδήποτε επέκταση της παροχής ρευστότητας. Η EXA αποφάσισε να ανανεώσει την εντολή χορήγησης της πιστωτικής διευκόλυνσης 78 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, ενώ συγχρόνως έδωσε εντολή στην HLB να χορηγήσει την αναγκαία επέκταση 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Η EXA αύξησε την κάλυψη εκ μέρους της του σχετικού με την πιστωτική διευκόλυνση κινδύνου από 60 % σε 65,4 %.

Βάσει των σκέψεων σχετικά με το ιστορικό της ίδρυσης της νέας HSW, η συμπεριφορά της HLB φαίνεται εύλογη. Η HLB συμφώνησε να καλύψει 52 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα της πιστωτικής διευκόλυνσης, ποσό ίσο με εκείνο που αποσκοπούσε να λάβει μέσω της χρηματοδοτηθείσας λύσης απορρόφησης. Το Δεκέμβριο 1992, οκτώ έτη μετά την έναρξη της διαδικασίας κήρυξης της παλαιάς HSW σε πτώχευση, ήταν ήδη σαφές ότι η HLB είχε σημειώσει επιτυχία με την εξόφληση του 90 % των απαιτήσεων της κατά της παλαιάς HSW. Προφανώς, δεν είχε την πρόθεση να χορηγήσει οποιαδήποτε περαιτέρω χρηματοδότηση προς τη νέα HSW, ιδίως σε μια εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο για ολόκληρη την ευρωπαϊκή αγορά σιδήρου και χάλυβα, και

συνεπώς αρνήθηκε να χορηγήσει επέκταση της πιστωτικής διευκόλυνσης με ίδιο κίνδυνο.

Ο ισχυρισμός της γερμανικής κυβέρνησης ότι μια ιδιωτική τράπεζα θα είχε χορηγήσει την αναγκαία επέκταση της πιστωτικής διευκόλυνσης διότι διαφορετικά θα χανόταν ολόκληρο το δάνειο, δεν είναι πειστικός. Η δέσμευση της HLB να καλύψει μέρος της πιστωτικής διευκόλυνσης της HSW δεν μπορεί κατ' ουδέν τρόπο να συγκριθεί προς δάνειο κανονικής ιδιωτικής τράπεζας που χρηματοδοτεί τη λειτουργία εταιρείας. Η δέσμευση βασιζόταν στην επιθυμία εξόφλησης των απαιτήσεων της HLB κατά της HSW. Όπως εξηγήθηκε ανωτέρω, το συμπέρασμα ότι η HLB βασίστηκε στην προθυμία της EXA να διατηρήσει τη νέα HSW σε λειτουργία, ούτως ώστε να διασφαλίσει αυτή τη ζωτική για το Αμβούργο βιομηχανική επιχείρηση, στηρίζεται από τη συμπεριφορά της τράπεζας και της Πόλης του Αμβούργου το Δεκέμβριο του 1992.

Ο ισχυρισμός της γερμανικής κυβέρνησης ότι η HSW δεν επωφελήθηκε από τη συμπληρωματική εντολή χορήγησης πίστωσης 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων δεν ευσταθεί. Οι γερμανικές αρχές εξήγησαν ότι η εταιρεία χρειαζόταν την επέκταση για να αντιμετωπίσει προβλήματα ρευστότητας. Εφόσον η HLB είχε ήδη λάβει κάθε διαθέσιμη ασφάλεια, δεν θα ανεύρισκε κανονική ιδιωτική τράπεζα για τη χορήγηση συμπληρωματικών δανείων. Η κάλυψη της συμπληρωματικής πιστωτικής διευκόλυνσης 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων δεν ήταν απλώς εσωτερική μετάθεση κινδύνων μεταξύ της HLB και EXA για την αποφυγή οικονομικών κινδύνων της HLB. Η επέκταση είχε ζωτική σημασία για την επιβίωση της HSW τη συγκεκριμένη περίοδο και συνεπώς ήταν επωφελής για την ίδια την εταιρεία.

Η HSW σημείωσε και πάλι σημαντικά αρνητικά αποτελέσματα εκμετάλλευσης ύψους 24,4 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων το 1993, τα υψηλότερα από την ίδρυσή της το 1984. Οι εμπειρογνώμονες που επιφορτίστηκαν από την επιτροπή πίστωσης της EXA να προετοιμάσουν την απόφασή της κατέληξαν στο συμπέρασμα το Δεκέμβριο 1993/Ιανουάριο 1994 ότι η HSW ήταν στα πρόθυρα της πτώχευσης και ότι η ιδιωτικοποίηση της εταιρείας θα ήταν ο καλύτερος τρόπος περιορισμού των ζημιών της EXA και εξασφάλισης των θέσεων εργασίας.

Και πάλι, η HLB και η EXA έπρεπε να αποφασίσουν αν θα παρέτειναν την ανανεούμενη πιστωτική διευκόλυνση και αν θα χορηγούσαν την αιτούμενη επέκταση 24 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Η HLB αποφάσισε να μην συνεχίσει την πιστωτική διευκόλυνση που είχε χορηγήσει με ίδιο κίνδυνο και να μην χορηγήσει περαιτέρω χρηματοδότηση. Η EXA αποφάσισε να αναλάβει τον πλήρη οικονομικό κίνδυνο αναφορικά με την HSW και έδωσε εντολή στην HLB να χορηγήσει πιστωτική διευκόλυνση 174 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και ενδιάμεση πιστωτική διευκόλυνση (swing) ύψους 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων μέχρι τις αρχές του 1994.

Η γερμανική κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η απόφαση της τράπεζας βασιζόταν κυρίως στο γεγονός ότι σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιευθείσα δικαστική απόφαση, έπρεπε να θεωρηθεί ότι όλα τα δάνεια της HLB είχαν χορηγηθεί αντί κεφαλαίου. Το επιχείρημα αυτό δεν είναι πειστικό.

Η εν λόγω δικαστική απόφαση είχε δημοσιευθεί σε γνωστό νομικό περιοδικό ήδη στις 2 Οκτωβρίου 1992, δηλαδή ήδη πριν αποφασίσει η HLB το Δεκέμβριο 1992 να παρατείνει την πιστωτική διευκόλυνση των 52 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων. Επιπλέον, είναι μάλλον απίθανο να μην είχε αντιληφθεί η διοίκηση της HLB ότι η συμβατική δομή που δημιουργήθηκε το 1984 δεν ήταν τίποτα περισσότερο από μια προσπάθεια αποφυγής νέων προβλημάτων σχετικών με τη νομοθεσία περί δανείων αντί κεφαλαίου, παρόμοια με αυτά που είχε ήδη η HLB στο πλαίσιο της πτώχευσης της παλαιάς HSW. Οι εμπειρίες μετά την πτώχευση της παλαιάς HSW είχαν αποδείξει ότι οποιαδήποτε χρηματοδότηση της HSW σε συνθήκες οικονομικών δυσκολιών σε συνδυασμό με κάποια εγγυήτητα προς τους μετόχους, ή οποιοδήποτε είδος έμμεσης απόκτησης μεριδίων συμμετοχής θα οδηγούσε, σε περίπτωση πτώχευσης, σε εξομοίωση των δανείων με κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου. Η συμβατική ρύθμιση κατά την ίδρυση της νέας HSW προέβλεπε τέτοια έμμεση απόκτηση μεριδίων συμμετοχής εκ μέρους της HLB, διότι ο πραγματικός μέτοχος της HSW, η Protel, είχε αποστερηθεί βασικών δικαιωμάτων συνδεομένων με φυσιολογική κτήση μεριδίων συμμετοχής επ' ωφελεία της τράπεζας, η οποία είχε αποκτήσει αποφασιστική επιρροή στην τύχη της εταιρείας, όπως εξηγήθηκε ανωτέρω. Η διαφορά από την λήψη μεριδίου συμμετοχής ως παρακαταθήκη είναι αμελητέα, ιδίως όσον αφορά το οικονομικό υπόβαθρο της γερμανικής νομοθεσίας περί δανείων αντί κεφαλαίου.

Η συμβατική ρύθμιση σχεδιάστηκε, προφανώς, για την παράκαμψη της νομοθεσίας περί δανείων αντί κεφαλαίου. Η νομοθεσία, ωστόσο, προβλέπει αποτελεσματικές εγγυήσεις κατά της παράκαμψης αυτής και ο μέσος σύνδικος πτώχευσης θα είχε επιτύχει να αποκαλύψει την απόπειρα παράκαμψης ενώπιον αστικού δικαστηρίου. Συνεπώς, είναι εύλογο να θεωρηθεί ότι η διοίκηση της τράπεζας γνώριζε εξ αρχής ότι σε περίπτωση πτώχευσης, οι ασφάλειες θα ετίθεντο τουλάχιστον σε σοβαρό κίνδυνο. Αλλά δεν ανέμεναν να αντιμετωπίσουν το ενδεχόμενο πτώχευσης, διότι το δημόσιο ήταν αρχικά πρόθυμο να διατηρήσει την HSW σε λειτουργία. Η μελέτη των εμπειρογνομόνων του Δεκεμβρίου 1993/ Ιανουαρίου 1994, η οποία καταρτίστηκε για την επιτροπή πιστώσεων της EXA, ωστόσο, συνέστησε επιτακτικά τον τερματισμό της ανάμειξης της EXA στην HSW. Συνεπώς, η προσδοκία αυτή δεν ήταν πλέον εύλογη. Υπό τις συνθήκες αυτές, η τράπεζα δεν μπορούσε πλέον να αναμείνει ότι η EXA θα απέτρεπε την πτώχευση σε κάθε περίπτωση. Συνεπώς, η διοίκηση της HLB αποφάσισε να τερματίσει τη δέσμευση και να αφήσει την περαιτέρω χρηματοδότηση στην EXA.

Η γερμανική κυβέρνηση ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η συμπεριφορά του δημοσίου ήταν δικαιολογημένη από την άποψη της επιχειρηματικά, αλλά και κοινωνικά, υπεύθυνης μεταβίβασης της εταιρείας στον ιδιωτικό τομέα.

Η Επιτροπή εξέτασε αυτήν την πτυχή ειδικότερα υπό το φως των αποφάσεων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις υποθέσεις C 303/88, η οποία αναφέρθηκε ανωτέρω και C 305/89⁽¹⁾. Στις αποφάσεις αυτές, το Δικαστήριο επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι αν η εισφορά δημοσίου κεφαλαίου γίνεται χωρίς καμία προοπτική αποδοτι-

κότητας, έστω και μακροπρόθεσμα, η εισφορά αυτή πρέπει να εκλαμβάνεται ως ενίσχυση. Λαμβανομένων επίσης υπόψη των υπόλοιπων πτυχών της συμπεριφοράς ενδεχόμενου ιδιώτη επενδυτή, με τις οποίες ασχολούνται οι αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις υποθέσεις C 303/88 και C 305/89, τα δάνεια που χορήγησε η EXA μέσω της HLB βάσει της πιστωτικής διευκόλυνσης είναι μη συμβιβάσιμα προς τη φυσιολογική συμπεριφορά ιδιώτη επενδυτή. Τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υπόθεσης αποδεικνύουν σαφώς ότι η χρηματοδότηση της EXA ουδέποτε είχε κάποια προοπτική αποδοτικότητας, όπως θα ανέμεναν οι συνθήκες επενδυτές υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, τόσο βραχυπρόθεσμα, όσο και μακροπρόθεσμα.

Επιπλέον, θα πρέπει να υπενθυμιστεί ότι το Δικαστήριο στην απόφασή του επί των συνεκδικαζομένων υποθέσεων C-278/92, C-279/92 και C-280/92⁽²⁾, διευκρίνισε ότι ένας ιδιώτης επενδυτής δεν θα εισέφερε επιπλέον κεφάλαιο σε νοσούσα εταιρεία αποκλειστικά σε σχέση με και ενόψει της πώλησης της εν λόγω εταιρείας. Η πώληση της εταιρείας θα αποστερούσε από τον επενδυτή ακόμα και την ελάχιστη προοπτική μελλοντικής αποδοτικότητας, ακόμα και μακροπρόθεσμα. Η EXA, μετά τις συστάσεις της μελέτης των εμπειρογνομόνων, αποφάσισε το Δεκέμβριο 1993 να προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση της HSW. Στόχος των δανείων ήταν να αποφευχθεί η έλλειψη ρευστότητας, και συνεπώς και η πτώχευση, κατά την περίοδο προετοιμασίας της ιδιωτικοποίησης. Δεν ανεμένετο ότι η ιδιωτικοποίηση θα ήταν δυνατή χωρίς την απόσβεση σημαντικού μέρους των χρεών της HSW.

Η προοπτική απώλειας όλων των απαιτήσεων κατά της HSW αν η εταιρεία υπέβαλλε αίτηση πτώχευσης δεν επαρκούσε για τη συνέχιση της δέσμευσης της HLB. 90 % των απαιτήσεων της τράπεζας κατά της παλαιάς HSW εξοφλήθηκε ως αποτέλεσμα της λειτουργίας της νέας HSW. Κατά τη διάρκεια της λύσης αυτής, εξοφλήθηκαν 77 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα από την παλαιά απαίτηση της EXA κατά της HSW, 93,7 % της αρχικής πιστωτικής διευκόλυνσης που κάλυπτε το δημόσιο. Η υπόλοιπη οικονομική συμβολή της EXA μέχρι του συνολικού ποσού των ληξιπρόθεσμων απαιτήσεων κατά της παλαιάς HSW κατά την ίδρυση της νέας HSW εδωρείτο εν πάση περιπτώσει, όπως εξηγήθηκε ανωτέρω, απωλεσθείσα συμβολή, η οποία είχε εγκριθεί ως ενίσχυση. Συνεπώς, η πτώχευση της νέας HSW δεν θα δημιουργούσε επιπλέον απροσδόκητη ζημία. Εφόσον το 1984, το δημόσιο συμμερίσθητε τη γνώμη της τράπεζας ότι οι εισφορές για τη συνέχιση της λειτουργίας της παλαιάς HSW ήταν οικονομικά εύλογες διότι θα επέτρεπαν την εξόφληση απαιτήσεων κατά της παλαιάς HSW, θα ήταν συνεπώς εύλογο να παύσει η δέσμευση αφού επετεύχθη η εξόφληση των παλαιών χρεών.

Βάσει των προαναφερομένων, ωστόσο, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η συμπεριφορά της EXA σχετικά με την πιστωτική διευκόλυνση για την HSW κατά τα έτη 1984 μέχρι το τέλος του 1992 ανταποκρίνονταν στην αναμενόμενη συμπεριφορά επενδυτών υπό ανάλογες συνθήκες. Η εύλογη προσδοκία έστω και μερικής εξόφλησης επισφαλών απαιτήσεων ώθησε επίσης την HLB, η διοίκηση της οποίας δεσμεύετο να ακολουθεί ορθή επιχειρηματική πρακτική, να

⁽¹⁾ ΔΕΚ, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991 I, 1603 («Alfa Romeo»).

⁽²⁾ Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Ισπανία κατά Επιτροπής («Hytasa»), Συλλογή 1994, I-4103, (EuZW 1994, σ. 694).

καλύψει πιστωτική διευκόλυνση ποσού ανάλογου προς την απαίτηση επί της παλαιάς HSW. Η θέση της EXA και της HSW μετά την πτώχευση της παλαιάς HSW ήταν πολύ ασυνήθης. Δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι διαφορές όσον αφορά τις ασφάλειες, όπως εξηγήθηκε ανωτέρω, ήταν αρκετά περιορισμένες, ούτως ώστε να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι, σε γενικές γραμμές, η συμπεριφορά της EXA υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες ήταν ανάλογη προς ό,τι θεωρούσε εύλογο η διοίκηση της HLB. Εστιάζοντας την προσοχή αποκλειστικά στα αντίστοιχα μερίδια επί της πιστωτικής διευκόλυνσης, πρέπει να σημειωθεί ότι εξοφλήθηκε σχεδόν το σύνολο της δέσμευσης τόσο της HLB, όσο και της EXA. Η HLB χορήγησε 60 % της πιστωτικής διευκόλυνσης μετά από εντολή της EXA. Συνεπώς, η τράπεζα χρησιμοποιήθηκε από την EXA ως όργανο χορήγησης της πιστωτικής διευκόλυνσης. Τα δάνεια χορηγήθηκαν στην HSW από την EXA μέσω της HLB. Συνεπώς, τα δάνεια που χορηγήθηκαν βάσει της πιστωτικής διευκόλυνσης πρέπει να θεωρηθεί ότι χορηγήθηκαν από την EXA. Συνεπώς, δεν θεωρείται απαραίτητο από την Επιτροπή συμπληρωματικό ασφάλιστρο, όπως αναμένεται επί εγγυήσεων. Έτσι, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η πιστωτική διευκόλυνση 78 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκε από την HLB κατόπιν εντολής της EXA κατά την περίοδο από το 1984 μέχρι το τέλος του 1993 δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση.

Όσον αφορά την επέκταση της πιστωτικής διευκόλυνσης κατά 20 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα το Δεκέμβριο 1992, πρέπει να συμπεράνει κανείς ότι αυτή η επέκταση οδήγησε στο να διακινδυνεύσει η EXA ποσό μεγαλύτερο της αρχικής παλαιάς απαίτησής της επί της παλαιάς HSW, ούτως ώστε η συμπεριφορά αυτή να μην μπορεί να εξηγηθεί βάσει του συγκεκριμένου οικονομικού υπόβαθρου της λύσης απορρόφησης. Μετά τις σημαντικές ζημιές που σημείωσε η HSW κατά τα έτη 1991 και 1992, η εταιρεία βρέθηκε σε ολοένα και χειρότερη οικονομική κατάσταση. Ο ευρωπαϊκός χαλυβουργικός τομέας περνούσε τη δυσκολότερη περίοδο του από το πρώτο ήμισυ της δεκαετίας του 1980, λόγω γενικής ύφεσης της οικονομίας, σοβαρής ανισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζήτησης και διαρθρωτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας συνοδευόμενης από κατάρρευση των τιμών. Ο συνδυασμός όλων αυτών των παραγόντων επιδείνωσε την οικονομική κατάσταση όλων σχεδόν των χαλυβουργικών εταιρειών της Κοινότητας. Σε αυτό το οικονομικό περιβάλλον συνεπώς, η HLB αρνήθηκε να επεκτείνει το τμήμα της πιστωτικής διευκόλυνσης που είχε χορηγήσει με ίδιο κίνδυνο.

Όσον αφορά την παράταση και επέκταση της πιστωτικής διευκόλυνσης το Δεκέμβριο του 1993 και το γεγονός ότι η EXA δέχθηκε να αναλάβει ολόκληρο τον κίνδυνο της χρηματοδότησης της HSW μετά την άρνηση της HLB ακόμα και να παρατείνει την προηγούμενη δέσμευσή της, πρέπει κανείς να συμπεράνει ότι το συγκεκριμένο υπόβαθρο της αρχικής χρηματοδότησης της νέας HSW δεν θεωρήθηκε επαρκές από την HLB για να δικαιολογήσει τον οικονομικό κίνδυνο που γεννούσε η συνέχιση της HSW.

Η εταιρεία βρισκόταν στα πρόθυρα της πτώχευσης. Αναμένονταν περαιτέρω σημαντικές ζημιές για το 1994. Η κατάσταση των αγορών σιδήρου και χάλυβα δεν είχε βελτιωθεί σημαντικά. Η έκθεση των εμπειρογνομόνων προανήγγελλε μόνο περιορισμό των ζημιών σε περίπτωση ιδιωτικοποίησης. Υπό τις συνθήκες αυτές, η διοίκηση της HLB αποφά-

σισε να τερματίσει τη δέσμευσή της και να δεχθεί την πτώχευση, αν και η EXA συμπεριφέρετο με τον ίδιο τρόπο, τερματίζοντας τη δέσμευσή της. Αυτό αποδεικνύει σαφώς ότι κανένας ιδιώτης επενδυτής, υπό τις συνθήκες που είχαν διαμορφωθεί το Δεκέμβριο 1993, θα ήταν πρόθυμος να εισφέρει νέο κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου. Ο μοναδικός εταίρος της EXA, που βρισκόταν στην ίδια θέση, δεν έκρινε την προαναφερθείσα συγκεκριμένη πιθανή δικαιολογία για τη χορήγηση της πιστωτικής διευκόλυνσης επαρκή για να δικαιολογήσει συνεχιζόμενη χρηματοδότηση της HSW. Συνεπώς, συμπεραίνει κανείς ότι η συμπεριφορά της EXA δεν μπορεί να θεωρηθεί ανάλογη προς τη συμπεριφορά της EXA δεν μπορεί να θεωρηθεί ανάλογη προς τη συμπεριφορά ορθολογικού επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

Συνεπώς, η συμπεριφορά της EXA το Δεκέμβριο 1993, όταν έδωσε εντολή στην HLB να χορηγήσει πιστωτική διευκόλυνση 174 εκατ. μάρκων και ενδιάμεση πιστωτική διευκόλυνση (swing) 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων στην HSW μέχρι τις αρχές του 1994 με πλήρη ανάληψη του κινδύνου από το Δημόσιο, αποτελεί κρατική ενίσχυση μη συμβιβάσιμη προς τη συνθήκη EKAX και τον Κώδικα ενισχύσεων χαλυβουργίας. Το στοιχείο ενίσχυσης αυτών των δανείων δεν έγκειται σε προτιμησιακή μεταχείριση όσον αφορά το επίπεδο των τόκων, αλλά στο ίδιο το παρασχεθέν κεφάλαιο.

Τα δάνεια πρέπει να θεωρηθούν ανάλογα προς άμεση εισφορά κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου, διότι η ίδια η αξία των δανείων πρέπει, σύμφωνα με τη νομοθεσία περί δανείων αντί κεφαλαίου, να εξομοιωθεί προς εισφερόμενο κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου το οποίο διαθέτει μέτοχος ιδιωτικής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες.

Δυνάμει του άρθρου 4 στοιχείο γ) της συνθήκης EKAX, απαγορεύεται κάθε κρατική ενίσχυση προς χαλυβουργικές εταιρείες. Ο κώδικας ενισχύσεων χαλυβουργίας, ο οποίος εγκρίθηκε ομόφωνα από το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 95 της συνθήκης EKAX προβλέπει τη δυνατότητα να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά ορισμένες κατηγορίες ενισχύσεων, όπως η ενίσχυση για την έρευνα και την ανάπτυξη (άρθρο 2), την προστασία του περιβάλλοντος (άρθρο 3), το κλείσιμο εγκαταστάσεων (άρθρο 4) καθώς και οι ενισχύσεις που προβλέπονται από τα γενικά περιφερειακά καθεστώτα ενισχύσεων σε ορισμένες περιοχές της Κοινότητας (άρθρο 5). Η ενίσχυση που χορηγήθηκε στην HSW δεν εμπίπτει σε καμία από αυτές τις κατηγορίες. Οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης δεν μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες προς την κοινή αγορά δυνάμει των διατάξεων του κώδικα ενισχύσεων χαλυβουργίας.

Κάθε κρατική ενίσχυση που χορηγείται παράνομα πρέπει, κατ' αρχήν, να επιστρέφεται από τη δικαιούχο εταιρεία. Η επιστροφή πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και διατάξεις της γερμανικής νομοθεσίας εντόκως, με βάση το επιτόκιο που χρησιμοποιείται ως επιτόκιο αναφοράς κατά την αξιολόγηση των περιφερειακών καθεστώτων ενισχύσεων, από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση.

Όσον αφορά τον υπολογισμό του ποσού της ενίσχυσης, οι γερμανικές αρχές ισχυρίζονται ότι η HSW θα είχε τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσει τη λειτουργία της με επισφαλή ομόλογα υψηλού κινδύνου (junk bonds), τα οποία διατίθε-

νται στη χρηματαγορά των ΗΠΑ. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό, διότι η εισφορά κεφαλαίου επιχειρηματικού κινδύνου σε εταιρεία παραδοσιακού βιομηχανικού τομέα η οποία αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες δεν μπορεί να συγκριθεί με την ιδιωτική χρηματοδότηση επενδύσεων υψηλού κινδύνου, η οποία είναι απαραίτητη σε καινοτομούσα οικονομία της αγοράς για να επιτραπεί η ανάπτυξη νέων τεχνολογιών ή η δημιουργία και η κατάκτηση νέων αγορών. Τα ιδιωτικά μέσα χρηματοδότησης υψηλού κινδύνου διατίθενται σε εταιρείες που έχουν κάποια πιθανότητα να κατακτήσουν ιδιαίτερα κερδοφόρες αγορές. Είναι ευρέως γνωστό ότι τα οικονομικά αποτελέσματα των χαλβουργικών εταιρειών είναι κατ' εξοχήν κυκλικής φύσεως και ένας μέσος συνετός επενδυτής θα απαιτούσε μάλλον εξασφάλιση από τα κέρδη ή την ταμειακή ροή («cash flow») καθ' όλη τη διάρκεια του οικονομικού κύκλου, αντί να παράσχει κεφάλαιο επιχειρηματικού κινδύνου χωρίς ασφάλεια και χωρίς κάποια ιδιαίτερη προοπτική κατάκτησης μεριδίου σε δυναμική μελλοντική αγορά.

Όσον αφορά τον υπολογισμό της ενίσχυσης, η γερμανική κυβέρνηση ισχυρίζεται περαιτέρω ότι πρέπει να αφαιρεθεί από το συνολικό ποσό που δέθηκε η ΕΧΑ το ποσό που θα μπορούσε να λάβει η ΗΣW το Δεκέμβριο 1993 ως χρηματοδότηση μέσω κανονικών τραπεζικών δανείων.

Είναι ίσως αληθές ότι η εταιρεία θα μπορούσε να καλύψει ορισμένο τμήμα της χρηματοδότησής της από ιδιωτικές τράπεζες, αν η ΗΛΒ και η ΕΧΑ είχαν αποδεσμεύσει τις ασφάλειες. Ωστόσο, μια ιδιωτική τράπεζα δεν θα είχε χορηγήσει δάνειο που θα ενέπιπτε στη νομοθεσία περί δανείων αντί κεφαλαίου. Η γερμανική κυβέρνηση εξήγησε ότι η νομοθεσία αυτή επηρέασε ολόκληρο το ποσό των δανείων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο της πιστωτικής διευκόλυνσης. Συνεπώς, η συμπεριφορά του Δημοσίου, όσον αφορά, επίσης, άγνωστο τμήμα της πιστωτικής διευκόλυνσης, δεν είναι ανάλογη προς πιθανό δάνειο που θα είχε ίσως χορηγήσει ιδιωτική τράπεζα το Δεκέμβριο 1993.

Οι όροι πώλησης της ΗΣW στην Ιspat περιλαμβάνουν de facto παραίτηση από τις αξιώσεις λόγω δανείων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο της πιστωτικής διευκόλυνσης. Από την άλλη πλευρά, η Ιspat θα κατέβαλλε κάποιο τίμημα αγοράς για την ανάληψη των απαιτήσεων. Μετά την ανάληψη όλων των μετοχών από την Ιspat, η ΗΣW θα είχε ενταχθεί ολοκληρωτικά στον όμιλο Ιspat, ούτως ώστε οι καταβολές της Ιspat για την ανάληψη των απαιτήσεων, και συνεπώς για την απελευθέρωση της ΗΣW από τα χρέη της, να μπορούν να αποδοθούν οικονομικά στην ίδια την ΗΣW. Έτσι, η Επιτροπή, ενόψει οικονομικής προσέγγισης και για να μη ζητήσει επιστροφή ενίσχυσης μεγαλύτερης από το αθέμιτο οικονομικό πλεονέκτημα που έλαβε η ΗΣW, αποφάσισε να δεχθεί το τίμημα αγοράς που θα κατέβαλλε τελικά η Ιspat βάσει των συμβατικών ρυθμίσεων με την ΗΛΒ, ως μέρος της επιστροφής της ενίσχυσης.

V.

Συνοψίζοντας, η Επιτροπή συμπεραίνει για τους λόγους αυτούς ότι τα δάνεια που χορηγήθηκαν προς την ΗΣW βάσει της επέκτασης κατά 20 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα της πιστωτικής διευκόλυνσης το Δεκέμβριο 1992, καθώς και τα δάνεια που χορηγήθηκαν βάσει της πιστωτικής διευκόλυνσης 174 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και της ενδιάμεσης πιστωτικής διευκόλυνσης (swing) ύψους 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκε το Δεκέμβριο 1993 αποτελούν κρατική ενίσχυση μη συμβιβά-

σιμη προς τη συνθήκη ΕΚΑΧ και τον Κώδικα ενισχύσεων χαλβουργίας. Η ενίσχυση πρέπει να επιστραφεί. Η επιστροφή πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και διατάξεις της γερμανικής νομοθεσίας εντόκως, με βάση το επιτόκιο που χρησιμοποιείται ως επιτόκιο αναφοράς κατά την αξιολόγηση των περιφερειακών καθεστώτων ενισχύσεων, pro rata temporis από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση. Οι τόκοι που έχουν ήδη καταβληθεί βάσει της συμφωνίας χορήγησης πιστωτικής διευκόλυνσης πρέπει να συνυπολογιστούν. Το τίμημα αγοράς που θα καταβάλει τελικά η Ιspat για την εκχώρηση απαιτήσεων από την ΗΛΒ πρέπει να θεωρηθεί μέρος της επιστροφής της ενίσχυσης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η συμβολή στο μετοχικό κεφάλαιο της Hamburger Stahlwerke GmbH ύψους 20 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων, τα οποία χορηγήθηκαν υπό μορφή δανείου από την Ελεύθερη και Χανσεατική πόλη του Αμβούργου μέσω της Hamburgische Landesbank Girozentrale, στους μετόχους της Protei Produktionsbeteiligungen GmbH & Co. KG και στην ίδια την εταιρεία, αποτελεί κρατική ενίσχυση. Η εν λόγω ενίσχυση καλύπτεται από τις προηγούμενες εγκρίσεις της Επιτροπής των ετών 1984/85.

Άρθρο 2

Τα δάνεια που χορηγήθηκαν στην Hamburger Stahlwerke GmbH βάσει της επέκτασης κατά 20 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα της πιστωτικής διευκόλυνσης την οποία είχε χορηγήσει η Hamburgische Landesbank Girozentrale κατόπιν εντολής της Ελεύθερης και Χανσεατικής πόλης του Αμβούργου το Δεκέμβριο 1992, καθώς και τα δάνεια που χορηγήθηκαν βάσει της πιστωτικής διευκόλυνσης 174 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων και της ενδιάμεσης πιστωτικής διευκόλυνσης 10 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που παρέσχε η Hamburgische Landesbank Girozentrale κατόπιν εντολής της Ελεύθερης και Χανσεατικής πόλης του Αμβούργου το Δεκέμβριο 1993 αποτελούν κρατική ενίσχυση μη συμβιβάσιμη προς τη συνθήκη ΕΚΑΧ και τον κώδικα ενισχύσεων χαλβουργίας.

Άρθρο 3

Η Γερμανία ανακτά την αναφερόμενη στο άρθρο 2 ενίσχυση από την αποδέκτρια επιχείρηση. Η επιστροφή πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και διατάξεις της γερμανικής νομοθεσίας εντόκως, με βάση το επιτόκιο που χρησιμοποιείται ως επιτόκιο αναφοράς κατά την αξιολόγηση των περιφερειακών καθεστώτων ενισχύσεων, pro rata temporis από την ημερομηνία κατά την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση. Οι τόκοι που έχουν ήδη καταβληθεί βάσει της συμφωνίας χορήγησης πιστωτικής διευκόλυνσης πρέπει να ληφθούν υπόψη. Το τίμημα αγοράς που θα καταβάλει τελικά η Venuda Investments BV για την εκχώρηση απαιτήσεων από την Hamburgische Landesbank Girozentrale πρέπει να θεωρηθεί μέρος της επιστροφής της ενίσχυσης.

Άρθρο 4

Η Γερμανία ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που θα ληφθούν για τη συμμόρφωση με την παρούσα απόφαση εντός δύο μηνών από την κοινοποίησή της.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 31 Οκτωβρίου 1995.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Μαρτίου 1996

περί εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για τα προϊόντα του τομέα του βοείου κρέατος
καταγωγής Μποτσουάνας, Κέννας, Μαδαγασκάρης, Σουαζιλάνδης και Ζιμπάμπουε

(96/237/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1990, σχετικά με το καθεστώς που εφαρμόζεται σε γεωργικά προϊόντα και σε ορισμένα εμπορεύματα που προκύπτουν από τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων, καταγωγής των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ) ή των υπερπόντιων χωρών και εδαφών (ΥΧΕ) (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2916/95 (2), και ιδίως το άρθρο 27,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1636/95 της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 1995, για την προσωρινή προσαρμογή των ειδικών ρυθμίσεων για τις εισαγωγές στον τομέα του βοείου κρέατος που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 715/90 του Συμβουλίου με σκοπό την εφαρμογή της συμφωνίας για τη γεωργία η οποία συνήφθη στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης (3), και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1636/95 προβλέπει τη δυνατότητα εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για προϊόντα του τομέα του βοείου κρέατος ότι, εντούτοις, οι εισαγωγές πρέπει να πραγματοποιούνται εντός των ορίων των ποσοτήτων που προβλέπονται για καθεμία από αυτές τις χώρες εξαγωγής·

ότι οι αιτήσεις των πιστοποιητικών που υποβλήθηκαν από 1ης έως 10 Μαρτίου 1996, εκφρασμένες σε αποστεωμένο κρέας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1636/95, δεν υπερβαίνουν, για τα προϊόντα καταγωγής Μποτσουάνας, Κέννας, Μαδαγασκάρης, Σουαζιλάνδης και Ζιμπάμπουε, τις ποσότητες που διατίθενται για τις χώρες αυτές· ότι είναι εφές δυνατόν να εκδοθούν πιστοποιητικά εισαγωγής για τις ζητούμενες ποσότητες από τις χώρες αυτές·

ότι πρέπει να προβούμε στον καθορισμό των ποσοτήτων για τις οποίες μπορούν να εκδοθούν πιστοποιητικά από την 1η Απριλίου 1996, στο πλαίσιο της συνολικής ποσότητας 39 100 τόνων·

ότι είναι χρήσιμο να υπενθυμιστεί ότι η απόφαση αυτή δεν θίγει την οδηγία 72/462/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1972, περί των υγειονομικών προβλημάτων και των υγειονομικών μέτρων κατά τις εισαγωγές ζώων του βοείου, χοιρείου, προβείου και αιγείου είδους, ναπών κρεάτων ή προϊόντων με βάση το κρέας προέλευσης τρίτων χωρών (4), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα ακόλουθα κράτη μέλη εκδίδουν, στις 21 Μαρτίου 1996, πιστοποιητικά εισαγωγής τα οποία αφορούν προϊόντα που υπάγονται στον τομέα του βοείου κρέατος, εκφρασμένα σε αποστεωμένο κρέας, καταγωγής ορισμένων κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού Ωκεανού, για τις ακόλουθες ποσότητες για χώρες καταγωγής:

Γερμανία:

- 350,000 τόνοι καταγωγής Μποτσουάνας,
- 238,000 τόνοι καταγωγής Μαδαγασκάρης

Ελλάδα:

- 36,000 τόνοι καταγωγής Ζιμπάμπουε·

Ηνωμένο Βασίλειο:

- 350,000 τόνοι καταγωγής Μποτσουάνας,
- 60,000 τόνοι καταγωγής Σουαζιλάνδης,
- 705,000 τόνοι καταγωγής Ζιμπάμπουε.

(1) ΕΕ αριθ. L 84 της 30. 3. 1990, σ. 85.

(2) ΕΕ αριθ. L 305 της 19. 12. 1995, σ. 49.

(3) ΕΕ αριθ. L 155 της 6. 7. 1995, σ. 25.

(4) ΕΕ αριθ. L 302 της 31. 12. 1972, σ. 28.

Άρθρο 2

Οι αιτήσεις πιστοποιητικών μπορούν να υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1636/95, κατά τη διάρκεια των δέκα πρώτων ημερών του Απριλίου 1996, για τις ακόλουθες ποσότητες βοείου αποστεωμένου κρέατος:

— Μπουτσουάνα:	17 271,000 τόνοι,
— Κέννα:	142,000 τόνοι,
— Μαδαγασκάρη:	7 042,187 τόνοι,
— Σουαζιλάνδη:	3 263,000 τόνοι,
— Ζιμπάμπουε:	7 576,180 τόνοι.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 19 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Μαρτίου 1996

που τροποποιεί για δεύτερη φορά την απόφαση 95/296/ΕΚ για ορισμένα προστατευτικά μέτρα που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη Γερμανία

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(96/238/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία του Συμβουλίου 90/425/ΕΟΚ, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/118/ΕΟΚ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι, συνεπεία των κρουσμάτων κλασικής πανώλης των χοίρων που εκδηλώθηκαν σε διάφορα μέρη της Γερμανίας, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 95/296/ΕΚ, της 26ης Ιουλίου 1995, για ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν την κλασική πανώλη των χοίρων στη Γερμανία και για την κατάργηση της απόφασης 94/462/ΕΚ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 96/141/ΕΚ⁽⁴⁾.

ότι η ανωτέρω απόφαση καθορίζει τους όρους της διεξαγωγής ελέγχων για την διακίνηση οικοσίων χοίρων που κατάγονται από ορισμένες περιοχές της Κάτω Σαξωνίας·

ότι, από τις 20 Νοεμβρίου 1995, δεν έχουν αναφερθεί κρούσματα της κλασικής πανώλης των χοίρων στην Κάτω Σαξωνία·

ότι, λαμβάνοντας υπόψη τη βελτίωση της υγειονομικής κατάστασης, είναι δυνατόν να αρθούν ορισμένα μέτρα ελέγχου της διακίνησης που έχουν θεσπιστεί για τους οικοσίτους χοίρους που κατάγονται από τις ανωτέρω περιοχές·

ότι έχει επιβεβαιωθεί η παρουσία κλασικής πανώλης των χοίρων σε αγριόχοιρους ορισμένων περιοχών του Βραδεμβούργου·

ότι πρέπει να εφαρμοστούν ορισμένα μέτρα ελέγχου διακίνησης στις πληγείσες περιοχές·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα I της απόφασης 95/296/ΕΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

- Στο Μεκλεμβούργο-Δυτική Πομερανία, οι νομοί (Kreise): Parchim, Mecklenburg-Strelitz, Bad Doberan, Güstrow, Müritz, Demmin, Ostvorpommern, Nordvorpommern, Stadtkreise Greifswald, Stralsund και Rostock.
- Στο Βραδεμβούργο, οι νομοί (Kreise): Ostprignitz-Ruppin και Prignitz.
- Οποιοσδήποτε νομός στον οποίο εμφανίζονται νέα κρούσματα, πέραν των ανωτέρω περιοχών. Τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 και στο άρθρο 2 εφαρμόζονται για διάστημα 60 ημερών μετά από το τελευταίο κρούσμα στους εν λόγω νομούς. Η Γερμανία ενημερώνει τα κράτη μέλη και την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που θεσπίζονται και καταργούνται.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 25 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 62 της 15. 3. 1993, σ. 49.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 182 της 2. 8. 1995, σ. 33.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 32 της 10. 2. 1996, σ. 36.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 27ης Μαρτίου 1996

σχετικά με ορισμένα επείγοντα μέτρα προστασίας από τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(96/239/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/118/ΕΟΚ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 4,

την οδηγία 89/662/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1989, σχετικά με τους κτηνιατρικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/118/ΕΟΚ, και ιδίως το άρθρο 9,

Εκτιμώντας:

ότι για την προστασία της υγείας των ζώων και της δημόσιας υγείας, στην Κοινότητα, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 94/474/ΕΚ, της 27ης Ιουλίου 1994, σχετικά με ορισμένα μέτρα προστασίας που αφορούν τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών και για την ακύρωση των αποφάσεων 89/469/ΕΟΚ και 90/200/ΕΟΚ⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 95/287/ΕΚ⁽⁵⁾, την απόφαση 92/290/ΕΟΚ, της 14ης Μαΐου 1992, όσον αφορά ορισμένα μέτρα προστατευτικά κατά της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών (ΣΕΒ) σχετικά με τα έμβρυα βοοειδών στο Ηνωμένο Βασίλειο⁽⁶⁾, την απόφαση 94/381/ΕΚ, της 27ης Ιουνίου 1994, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων προστασίας που αφορούν τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών και τη χορήγηση πρωτεϊνών που προέρχονται από θηλαστικά⁽⁷⁾ και την απόφαση 94/382/ΕΚ, της 27ης Ιουνίου 1994, περί εγκρίσεως εναλλακτικών συστημάτων θερμικής επεξεργασίας ζωικών αποβλήτων προέλευσης μηρυκαστικών, με σκοπό την αδρανοποίηση των παθογόνων παραγόντων της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών⁽⁸⁾.

ότι η βρετανική κυβέρνηση ενημέρωσε την Επιτροπή, στις 20 Μαρτίου 1996, ότι έλαβε συμπληρωματικά μέτρα κατό-

πιν της δημοσίευσής νέων στοιχείων σχετικά με την εμφάνιση ορισμένων κρουσμάτων της ασθένειας Kreuzfeldt-Jacob στο εν λόγω κράτος μέλος· ότι τα μέτρα αυτά προβλέπουν:

- την αφαίρεση των οστών των σφαγείων που προέρχονται από βοοειδή ηλικίας άνω των 30 μηνών σε εγκεκριμένες εγκαταστάσεις που εποπτεύονται από τη Meat Hygiene Service· τα απόβλητα του ξακρίσματος (trimming) πρέπει να ταξινομούνται ως ειδικά παραπροϊόντα σφαγής βοοειδών (SOBs),
- την απαγόρευση της χρήσης κρεατοστεάλευρου που προέρχεται από θηλαστικά στη διατροφή όλων των εκτρεφόμενων ζώων·

ότι, κατόπιν της δημοσίευσης των στοιχείων αυτών και της ανακοίνωσης των μέτρων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο, άλλα κράτη μέλη αποφάσισαν την απαγόρευση εισαγωγής στην επικράτεια τους ζώντων βοοειδών και βοείου κρέατος προέλευσης Ηνωμένου Βασιλείου·

ότι στις 22 Μαρτίου 1996 ζητήθηκε η γνώμη της επιστημονικής κτηνιατρικής επιτροπής·

ότι, ως έχει η κατάσταση σήμερα, δεν είναι δυνατή η λήψη οριστικής θέσης ως προς τον κίνδυνο μεταδοτικότητας της ΣΕΒ στο άνθρωπο· ότι δεν αποκλείεται η ύπαρξη του κινδύνου αυτού· ότι η αβεβαιότητα που προκύπτει δημιουργεί μεγάλες ανησυχίες στους καταναλωτές· ότι, υπ' αυτές τις συνθήκες και με τη μορφή επείγοντος μέτρου, φαίνεται σκόπιμο να απαγορευθεί για μια μεταβατική περίοδο, η αποστολή βοοειδών και κρεάτων βοοειδών ή προϊόντων που προέρχονται από δόειο κρέας, από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τα λοιπά κράτη μέλη· ότι οι ίδιες απαγορεύσεις πρέπει να εφαρμοστούν στις εξαγωγές προς τρίτες χώρες, ώστε να αποφευχθεί η εκτροπή του εμπορίου·

ότι η Επιτροπή θα πραγματοποιήσει, εντός των προσεχών εβδομάδων, κοινοτική επιθεώρηση στο Ηνωμένο Βασίλειο για να αποτιμήσει την εφαρμογή των ληφθέντων μέτρων· ότι πρέπει, εξάλλου, να εξεταστεί σε βάθος η σημασία των νέων στοιχείων από επιστημονική άποψη και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν·

ότι, συνεπώς, η παρούσα απόφαση πρέπει να αναθεωρηθεί μετά από εξέταση του συνόλου των ως άνω στοιχείων·

ότι η παρούσα απόφαση είναι σύμφωνη με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

(¹) ΕΕ αριθ. L 224 της 18. 8. 1990, σ. 29.

(²) ΕΕ αριθ. L 62 της 15. 3. 1993, σ. 49.

(³) ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989, σ. 13.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 194 της 29. 7. 1994, σ. 96.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 8. 1995, σ. 40.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 152 της 4. 6. 1992, σ. 37.

(⁷) ΕΕ αριθ. L 172 της 7. 7. 1994, σ. 23.

(⁸) ΕΕ αριθ. L 172 της 7. 7. 1994, σ. 25.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εν αναμονή της συνολικής εξέτασης της κατάστασης και με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων που θεσπίζονται σχετικά με την προστασία από τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν αποστέλλει από το έδαφός του προς τα άλλα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες:

- ζώντα βοοειδή, σπέρμα και έμβρυα αυτών,
- κρέατα ζώων του βοείου είδους που εσφάγησαν στο Ηνωμένο Βασίλειο,
- προϊόντα που έχουν παραχθεί από ζώα του βοείου είδους που εσφάγησαν στο Ηνωμένο Βασίλειο, που ενδέχεται να εισέλθουν στην ανθρώπινη ή ζωική τροφική αλυσίδα, και τα προϊόντα που προορίζονται για ιατρική, φαρμακευτική χρήση ή για χρήση στον τομέα των καλλυντικών,
- κρεατοστεάλευρα που προέρχονται από θηλαστικά.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη τροποποιούν τα μέτρα που εφαρμόζουν, για να τα καταστήσουν σύμφωνα με την παρούσα απόφαση. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Άρθρο 3

Το Ηνωμένο Βασίλειο υποβάλλει κάθε δύο εβδομάδες στην Επιτροπή έκθεση επί της εφαρμογής των μέτρων που λαμβά-

νονται σχετικά με την προστασία από τη σπογγώδη εγκεφαλοπάθεια των βοοειδών, σύμφωνα με τις κοινοτικές και εθνικές διατάξεις.

Άρθρο 4

Το Ηνωμένο Βασίλειο καλείται να υποβάλει νέες προτάσεις για τον έλεγχο της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας των βοοειδών.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής